A° 1937. N° 67.

PUBLICATIEBLAD.

BESCHIKKING *van den 8n Juli 1937, nr. 1177, bepalende de plaatsing in het Publicatieblad van het Koninklijk Besluit van 13 April 1937 (Staatsblad No. 17) tot bekendmaking van:*

1. *Het Verdrag van 's-Gravenhage van 12 April 1930 nopens zekere vragen betreffende wetsconflicten in zake nationaliteit;*
2. *Het Protocol van 's-Gravenhage van 12 April 1930 betreffende een geval van staatloosheid;*
3. *Het Protocol van 's-Gravenhage van 12 April 1930 nopens de militaire verplichtingen in bepaalde gevallen van dubbele nationaliteit.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de missive van den Minister van Staat, Minister van Kolonien dd. 2 Juni 1937, 1e en 7e Afdeeling No. 15/333, waarbij ter bekendmaking is ontvangen het Koninklijk Besluit van 13 April 1937 (Staatsblad No. 17) tot bekendmaking van:

1. Het Verdrag van 's-Gravenhage van 12 April 1930 nopens zekere vragen betreffende wetsconflicten in zake nationaliteit;
2. Het Protocol van 's-Gravenhage van 12 April 1930 betreffende een geval van staatloosheid;
3. Het Protocol van 's-Gravenhage van 12 April 1930 nopens de militaire verplichtingen in bepaalde gevallen van dubbele nationaliteit;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

te bepalen, dat het hiervoren vermelde Koninklijk Besluit van den 13den April 1937 (Staatsblad No. 17), nevens afschrift dezer beschikking in het *Publicatieblad*, zal worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

G. J. J. WOUTERS.

Uitgegeven den 12n Juli 1937.
De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wetten van 21 December 1936 *(Staatsblad* nrs. 99 R., 99 Q. en 99 P.), houdende goedkeuring van:

1°. het verdrag van 12 April 1930 nopens zekere vragen betreffende wetsconflicten in zake nationaliteit;

2°. het protocol van 12 April 1930 betreffende een geval van staatloosheid;

3°. het protocol van 12 April 1930 nopens de militaire verplichtingen in bepaalde gevallen van dubbele nationaliteit,

van welk verdrag en welke protocollen een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat genoemd verdrag en genoemde protocollen door Ons voor *Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname* en *Curaçao* zijn bekrachtigd, waarbij het voorbehoud betreffende de overzeesche gebiedsdeelen bij de onderteekening van het verdrag en de protocollen gemaakt en het voorbehoud betreffende

artikel 3 van het onder 3°. genoemde protocol bij de onderteekening gemaakt niet zijn gehandhaafd, alsmede de artikelen 8, 9 en 10 van genoemd verdrag overeenkomstig artikel 2 van de betreffende Wet van de bekrachtiging zijn uitgesloten, en dat Onze akte van bekrachtiging op 2 April 1937 te *Genève* op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd;

Overwegende mede, dat de hierna genoemde landen eveneens hunne akte van bekrachtiging hebben nedergelegd, te weten van het onder 1°. genoemde verdrag *Britsch-Indië (India), Canada, China, Groot-Britannië en Noord-Ierland, Polen* en *Zweden*; van het onder 2°. genoemde protocol *Australië, Britsch-Indië (India), Chili, China, Groot-Britannië en Noord-Ierland, Polen* en de *Unie van Zuid-Afrika*, en van het onder 3°. genoemde protocol de *Vereenigde Staten van Amerika, Britsch-Indië (India), Columbia, Cuba, Groot-Britannië en Noord-Ierland, Salvador* en *Zweden*, en dat *Brazilië, Monaco* en *Noorwegen* tot het onder 1°. genoemd verdrag, *Brazilië* en *Salvador* tot het onder 2°. en *Australië, Brazilië* en de *Unie van Zuid-Afrika* tot het onder 3°. genoemd protocol zijn toegetreden;

Overwegende wijders, dat het verdrag en de protocollen onderscheidenlijk overeenkomstig de artikelen 26, 10 en 12 op 1 Juli 1937 voor *Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname* en *Curaçao* zullen in werking treden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 8sten April 1937, Directie van het Protocol, nr. 12198;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag en meergenoemde protocollen, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Eene opgave van de data, waarop de akten van bekrachtiging van het verdrag en de protocollen van *'s-Gravenhage* van 12 April 1930 zijn nedergelegd en van de bij die bekrachtigingen gemaakte voorbehouden, alsmede van de toetredingen tot deze regelingen met de daarbij gemaakte voorbehouden, is mede bij dit Besluit gevoegd.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 13den April 1937.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
DE GRAEFF.

Uitgegeven den *dertigsten* April 1937.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAIK.

CONVENTION CONCERNANT CERTAINES QUESTIONS RELATIVES AUX CONFLITS DE LOIS SUR LA NATIONALITE.

Le Président du Reich allemand; le Président fédéral de la République d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; le Président de la République du Chili; le Président du Gouvernement national de la République chinoise; le Président de la République de Colombie; le Président de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande; le Président de la République de Pologne, pour la Ville libre de Dantzig; Sa Majesté le Roi d'Egypte; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Gouvernement de la République d'Estonie; le Président de la République française; le Président de la République hellénique; Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie; Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, pour l'Islande; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; le Président de la République de Lettonie; Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg; le Président des Etats-Unis du Mexique; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République du Pérou; le Président de la République de Pologne; le Président de la République portugaise; le Président de la République du Salvador; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil fédéral suisse; le Président de la République tchécoslovaque; le Président de la République de l'Uruguay; Sa Majesté le Roi de Yougoslavie,

Considérant qu'il importerait de régler par voie d'accord international les questions relatives aux conflits de lois sur la nationalité;

Convaincus qu'il est de l'intérêt général de la communauté internationale de faire admettre par tous ses membres que tout individu devrait avoir une nationalité et n'en posséder qu'une seule;

CONVENTION ON CERTAIN QUESTIONS RELATING TO THE CONFLICT OF NATIONALITY LAWS.

The President of the German Reich; the Federal President of the Austrian Republic; His Majesty the King of the Belgians; His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India; the President of the Republic of Chile; the President of the National Government of the Republic of China; the President of the Republic of Colombia; the President of the Republic of Cuba; His Majesty the King of Denmark and Iceland; the President of the Polish Republic, for the Free City of Danzig; His Majesty the King of Egypt; His Majesty the King of Spain; the Government of the Estonian Republic; the President of the French Republic; the President of the Hellenic Republic; His Serene Highness the Regent of the Kingdom of Hungary; His Majesty the King of Denmark and Iceland, for Iceland; His Majesty the King of Italy; His Majesty the Emperor of Japan; the President of the Latvian Republic; Her Royal Highness the Grand-Duchess of Luxemburg; the President of the United States of Mexico; Her Majesty the Queen of the Netherlands; the President of the Republic of Peru; the President of the Polish Republic, the President of the Portuguese Republic; the President of the Republic of Salvador; His Majesty the King of Sweden; the Swiss Federal Council; the President of the Czechoslovak Republic; the President of the Republic of Uruguay; His Majesty the King of Yugoslavia,

Considering that it is of importance to settle by international agreement questions relating to the conflict of nationality laws;

Being convinced that it is in the general interest of the international community to secure that all its members should recognise that every person should have a nationality and should have one nationality only;

Reconnaissant par suite que l'idéal vers lequel l'humanité doit s'orienter dans ce domaine consiste à supprimer tout ensemble les cas d'apatridie et ceux de double nationalité;

Estimant que, dans les conditions économiques et sociales existant actuellement dans les divers pays, il n'est pas possible de procéder dès maintenant à un règlement uniforme de tous les problèmes susindiqués;

Désireux néanmoins de commencer cette grande œuvre par un premier essai de codification progressive, en réglant celles des questions relatives aux conflits de lois sur la nationalité sur lesquelles une entente internationale est présentement possible,

Ont résolu de conclure une Convention et, à cet effet, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich allemand:

M. Göppert, Ministre plénipotentiaire;

M. H. Hering, Conseiller intime, Chef de Département au Ministère de l'Intérieur du Reich.

Le Président fédéral de la République d'Autriche:

Le docteur Marc Leitmaier, Conseiller juridique de la Chancellerie fédérale, Département des Affaires étrangères.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. J. de Ruelle, Jurisconsulte du Ministère des Affaires étrangères.

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non Membres séparés de la Société des Nations:

Sir Maurice Gwyer, K.C.B., Procureur général de Sa Majesté et ,,Solicitor'' pour les Affaires de Sa Trésorerie;

Mr. O. F. Dowson, O.B.E., Conseiller juridique adjoint au ,,Home Office''.

Recognising accordingly that the ideal towards which the efforts of humanity should be directed in this domain is the abolition of all cases both of statelessness and of double nationality;

Being of opinion that, under the economic and social conditions which at present exist in the various countries, it is not possible to reach immediately a uniform solution of all the above-mentioned problems;

Being desirous, nevertheless, as a first step toward this great achievement, of settling in a first attempt at progressive codification, those questions relating to the conflict of nationality laws on which it is possible at the present time to reach international agreement,

Have decided to conclude a Convention and have for this purpose appointed as their Plenipotentiaries:

The President of the German Reich:

M. Göppert, Minister Plenipotentiary;

M. H. Hering, Privy Councillor, Head of Department at the Ministry of the Interior of the Reich.

The Federal President of the Austrian Republic:

Dr. Marc Leitmaier, Legal Adviser of the Federal Chancellery, Department for Foreign Affairs.

His Majesty the King of the Belgians:

M. J. de Ruelle, Legal Adviser of the Ministry for Foreign Affairs.

His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India.

For Great Britain and Northern Ireland, and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations:

Sir Maurice Gwyer, K.C.B., His Majesty's Procurator-General and Solicitor for the Affairs of His Majesty's Treasury;

Mr. O. F. Dowson, O.B.E., Assistant Legal Adviser to the Home Office.

Pour le Dominion du Canada:

L'Honorable Philippe Roy, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Président de la République française.

Pour le Commonwealth d'Australie:

Sir Maurice Gwyer, K.C.B., Procureur général de Sa Majesté et ,,Solicitor'' pour les Affaires de Sa Trésorerie;

Mr. O. F. Dowson, O.B.E., Conseiller juridique adjoint au ,,Home Office''.

Pour l'Union Sud-Africaine:

Mr. C. W. H. Landsdown, K.C., B.A., LL.B., Conseiller juridique du Gouvernement de l'Union Sud-Africaine, ancien Procureur général de la Province du Cap de Bonne-Espérance.

Pour l'Etat libre d'Irlande:

Mr. John J. Hearne, Conseiller juridique au Département des Affaires extérieures.

Pour l'Inde:

Sir Basanta Kumar Mullick, I.C.S., Membre du Conseil de l'Inde, ancien Juge à la Haute Cour de Patna.

Le Président de la République du Chili:

M. Miguel Cruchaga-Tocornal, ancien Président du Conseil, ancien Ambassadeur près le Président des Etats-Unis d'Amérique, ancien Professeur de droit international, Président des Commissions mixtes de Réclamations entre le Mexique et l'Allemagne et le Mexique et l'Espagne;

M. Alejandro Alvarez, Membre de l'Institut de France, Membre et ancien Vice-Président de l'Institut de Droit international, Conseiller juridique des Légations du Chili en Europe;

Vice-Amiral Hipolito Marchant, Délégué naval permanent auprès de la Société des Nations.

Le Président du Gouvernement national de la République chinoise:

Le docteur Woo Kaiseng, Ministre plénipotentiaire, Directeur du Bureau permanent de la Délégation chinoise auprès de la Société des Nations, Chargé d'affaires à Berne.

For the Dominion of Canada:

The Honourable Philippe Roy, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the French Republic.

For the Commonwealth of Australia:

Sir Maurice Gwyer, K.C.B., His Majesty's Procurator-General and Solicitor for the Affairs of His Majesty's Treasury;

Mr. O. F. Dowson, O.B.E., Assistant Legal Adviser to the Home Office.

For the Union of South Africa:

Mr. C. W. H. Lansdown, K.C., B.A., LL.B., Senior Law Adviser to the Government of the Union of South Africa, ex-Attorney-General of the Province of the Cape of Good Hope.

For the Irish Free State:

Mr. John J. Hearne, Legal Adviser to the Department of External Affairs.

For India:

Sir Basanta Kumar Mullick, I.C.S., Member of the Council of India, former Judge of the High Court at Patna.

The President of the Republic of Chile:

M. Miguel Cruchaga-Tocornal, former Prime Minister, former Ambassador to the President of the United States of America, former Professor of International Law, President of the Mixed Claims Commissions between Mexico and Germany and Mexico and Spain;

M. Alejandro Alvarez, Member of the Institute of France, Member and former Vice-President of the Institute of International Law, Legal Adviser of the Chilean Legations in Europe;

Vice-Admiral Hipolito Marchant, Permanent Naval Delegate to the League of Nations.

The President of the National Government of the Republic of China:

Dr. Woo Kaiseng, Minister Plenipotentiary, Director of the Permanent Office of the Chinese Delegation accredited to the League of Nations, Chargé d'Affaires at Berne.

Le Président de la République de Colombie:

M. Antonio José Restrepo, Délégué permanent auprès de la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Membre de la Chambre des Représentants;

M. Francisco José Urrutia, ancien Ministre des Affaires étrangères, Délégué permanent auprès de la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.

Le Président de la République de Cuba:

Le docteur A. Diaz de Villar, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Le docteur C. de Armenteros, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:

M. F. C. Martensen-Larsen, Directeur au Ministère de l'Intérieur;

M. V. L. Lorck, Directeur de la Navigation, Capitaine de vaisseau.

Le Président de la République de Pologne, pour la Ville libre de Dantzig:

M. Stefan Sieczkowski, Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère de la Justice de Pologne.

Sa Majesté le Roi d'Egypte:

Abd el Hamid Badaoui pacha, Président du Comité du Contentieux;

Mourad Sid Ahmed bey, Conseiller royal.

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Antonio Goicoechea, ancien Ministre de l'Intérieur, Membre de la Cour permanente d'Arbitrage, Membre de l'Académie royale des Sciences navales et politiques, Membre de la Commission générale de Codification d'Espagne, Professeur de droit international à l'Institut diplomatique de Madrid.

The President of the Republic of Colombia:

M. Antonio José Restrepo, Permanent Delegate accredited to the League of Nations, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Member of the Chamber of Representatives;

M. Francisco José Urrutia, former Minister for Foreign Affairs, Permanent Delegate accredited to the League of Nations, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.

The President of the Republic of Cuba:

Dr. A. Diaz de Villar, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to Her Majesty the Queen of the Netherlands;

Dr. C. de Armenteros, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.

His Majesty the King of Denmark and Iceland:

M. F. C. Martensen-Larsen, Director at the Ministry of the Interior;

M. V. L. Lorck, Director of Navigation, Captain.

The President of the Polish Republic, for the Free City of Danzig:

M. Stefan Sieczkowski, Under-Secretary of State at the Polish Ministry of Justice.

His Majesty the King of Egypt:

Abd el Hamid Badaoui Pasha, President of the Litigation Committee;

Mourad Sid Ahmed Bey, Royal Counsellor.

His Majesty the King of Spain:

M. Antonio Goicoechea, former Minister of the Interior, Member of the Permanent Court of Arbitration, Member of the Royal Academy of Naval and Political Sciences, Member of the General Codification Commission of Spain, Professor of International Law at the Diplomatic Institute of Madrid.

Le Gouvernement de la République d'Estonie:

M. Ants Piip, Professeur de droit international à l'Université de Tartu, ancien Chef de l'Etat, ancien Ministre des Affaires étrangères;

M. Alexandre Varma, Mag. jur., Directeur des Affaires administratives au Ministère des Affaires étrangères.

Le Président de la République française:

M. P. Matter, Membre de l'Institut, Procureur général à la Cour de Cassation;

M. A. Kammerer, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas.

Le Président de la République hellénique:

M. N. Politis, ancien Ministre des Affaires étrangères, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Président de la République française;

M. Megalos A. Caloyanni, ancien Conseiller à la Haute Cour d'Appel d'Egypte, ancien Juge *ad hoc* à la Cour permanente de Justice internationale;

M. J. Spiropoulos, Professeur de droit international à l'Université de Salonique.

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

M. Jean Pelényi, Ministre Résident, Chef de la Délégation de Hongrie auprès de la Société des Nations.

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, pour l'Islande:

M. Sveinn Bjørnsson, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Représentant de l'Islande au Danemark.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Le Professeur Amedeo Giannini, Ministre plénipotentiaire, Conseiller d'Etat.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

Le vicomte Kintomo Mushakoji, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Suède.

The Government of the Estonian Republic:

M. Ants Piip, Professor of International Law at the University of Tartu, former Chief of State, former Minister for Foreign Affairs;

M. Alexandre Varma, Mag. Jur., Director of Administrative Questions at the Ministry for Foreign Affairs.

The President of the French Republic:

M. P. Matter, Member of the Institute, Procurator-General at the „Cour de Cassation";

M. A. Kammerer, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to Her Majesty the Queen of the Netherlands.

The President of the Hellenic Republic:

M. N. Politis, former Minister for Foreign Affairs, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the French Republic;

M. Megalos A. Caloyanni, former Counsellor at the High Court of Appeal of Egypt, former Judge *ad hoc* of the Permanent Court of International Justice;

M. J. Spiropoulos, Professor of International Law at the University of Salonika.

His Serene Highness the Regent of the Kingdom of Hungary:

M. Jean Pelényi, Resident Minister, Head of the Permanent Hungarian Delegation accredited to the League of Nations.

His Majesty the King of Denmark and Iceland, for Iceland:

M. Sveinn Bjørnsson, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Representative of Iceland in Denmark.

His Majesty the King of Italy:

Professor Amedeo Giannini, Minister Plenipotentiary, Councillor of State.

His Majesty the Emperor of Japan:

Viscount Kintomo Mushakoji, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary accredited to His Majesty the King of Sweden.

Le Président de la République de Lettonie:

M. Ch. Duzmans, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Yougoslavie, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

M. R. Akmentin, Jurisconsulte au Ministère des Affaires étrangères, Professeur à la Faculté de Droit de l'Université de Riga.

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

Le docteur Conrad Stumper, Conseiller de Gouvernement.

Le Président des Etats-Unis du Mexique:

M. Eduardo Suarez, Chef du Département juridique au Ministère des Affaires étrangères.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. W. J. M. van Eysinga, Professeur de droit à l'Université de Leyde, Membre de la Cour permanente d'Arbitrage;

Le docteur J. Kosters, Conseiller à la Haute Cour.

Le Président de la République du Pérou:

M. Mariano H. Cornejo, Représentant au Conseil de la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Président de la République française.

Le Président de la République de Pologne:

M. Stefan Sieczkowski, Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère de la Justice;

Le docteur S. Rundstein, Conseiller juridique au Ministère des Affaires étrangères;

Le professeur J. Makowski, Chef de la Section des Traités au Ministère des Affaires étrangères.

Le Président de la République portugaise:

Le docteur José Caeiro da Matta, Recteur de l'Université de Lisbonne, Professeur aux Facultés de Droit de Coembrï et de Lisbonne, Vice-Président du Conseil supérieur d'Instruction publique;

The President of the Latvian Republic:

M. Ch. Duzmans, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Yugoslavia, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

M. R. Akmentin, Legal Adviser at the Ministry for Foreign Affairs, Professor in the Faculty of Law at the University of Riga.

Her Royal Highness the Grand-Duchess of Luxemburg:

Dr. Conrad Stumper, Counsellor of Government.

The President of the United States of Mexico:

M. Eduardo Suarez, Head of the Legal Department at the Ministry for Foreign Affairs.

Her Majesty the Queen of the Netherlands:

M. W. J. M. van Eysinga, Professor of Law at the University of Leyden, Member of the Permanent Court of Arbitration;

Dr. J. Kosters, Counsellor at the Supreme Court.

The President of the Republic of Peru:

M. Mariano H. Cornejo, Representative on the Council of the League of Nations, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the French Republic.

The President of the Polish Republic:

M. Stefan Sieczkowski, Under-Secretary of State at the Ministry of Justice;

Dr. S. Rundstein, Legal Adviser at the Ministry for Foreign Affairs;

Professor J. Makowski, Chief of the Treaty Section in the Ministry for Foreign Affairs.

The President of the Portuguese Republic:

Dr. José Caeiro da Matta, Rector of the University of Lisbon, Professor at the Coimbra and Lisbon Faculties of Law, Vice-President of the Higher Council of Public Education;

Le docteur José Maria Vilhena Barbosa de Magalhaes, Professeur de droit à l'Université de Lisbonne, Membre du Comité d'experts pour la codification progressive du droit international de la Société des Nations, ancien Ministre des Affaires étrangères, de la Justice et de l'Instruction publique;

Le docteur José Lobo d'Avila Lima, Professeur de droit aux Universités de Lisbonne et de Coembrī, Conseiller juridique au Ministère des Affaires étrangères.

Le Président de la République du Salvador:

Le docteur J. Gustavo Guerrero, Délégué permanent auprès de la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Président de la République française.

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. Karl Ivan Westman, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.

Le Conseil fédéral Suisse:

M. Victor Merz, Juge fédéral;

M. Paul Dinichert, Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des Affaires étrangères du Département politique fédéral.

Le Président de la République tchécoslovaque:

M. Miroslav Plešinger Božinov, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Le docteur Vàclav Joachim, Chef de Section au Ministère de l'Intérieur, Privat-docent du droit public, Directeur adjoint de l'Ecole libre des Sciences politiques à Prague.

Le Président de la République de l'Uruguay:

Le docteur Enrique Buero, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges et près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas.

Sa Majesté le Roi de Yougoslavie:

M. Ilia Choumenkovitch, Délégué permanent auprès de la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.

Dr. José Maria Vilhena Barbosa de Magalhaes, Professor of Law at the University of Lisbon, Member of the Committee of Experts for the Progressive Codification of International Law of the League of Nations, former Minister for Foreign Affairs, of Justice and of Public Education;

Dr. José Lobo d'Avila Lima, Professor of Law at the Universities of Lisbon and Coimbra, Legal Adviser at the Ministry for Foreign Affairs.

The President of the Republic of Salvador:

Dr. J. Gustavo Guerrero, Permanent Delegate accredited to the League of Nations, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the French Republic.

His Majesty the King of Sweden:

M. Karl Ivan Westman, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.

The Swiss Federal Council:

M. Victor Merz, Federal Judge;

M. Paul Dinichert, Minister Plenipotentiary, Chief of the Division for Foreign Affairs in the Federal Political Department.

The President of the Czechoslovak Republic:

M. Miroslav Plešinger Božinov, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to Her Majesty the Queen of the Netherlands;

Dr. Vàclav Joachim, Chief of Section in the Ministry of the Interior, *Privatdozent* of Public Law, Assistant Director of the Free School of Political Sciences at Prague.

The President of the Republic of Uruguay:

Dr. Enrique Buero, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of the Belgians and to Her Majesty the Queen of the Netherlands.

His Majesty the King of Yugoslavia:

M. Ilia Choumenkovitch, Permanent Delegate accredited to the League of Nations, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.

Lesquels, après avoir déposé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE PREMIER. — *Principes généraux.*

Article premier.

Il appartient à chaque Etat de déterminer par sa législation quels sont ses nationaux. Cette législation doit être admise par les autres Etats, pourvu qu'elle soit en accord avec les conventions internationales, la coutume internationale et les principes de droit généralement reconnus en matière de nationalité.

Article 2.

Toute question relative au point de savoir si un individu possède la nationalité d'un Etat doit être résolue conformément à la législation de cet Etat.

Article 3.

Sous réserve des dispositions de la présente Convention, un individu possédant deux ou plusieurs nationalités pourra être considéré, par chacun des Etats dont il a la nationalité, comme son ressortissant.

Article 4.

Un Etat ne peut exercer sa protection diplomatique au profit d'un de ses nationaux à l'encontre d'un Etat dont celui-ci est aussi le national.

Article 5.

Dans un Etat tiers, l'individu possédant plusieurs nationalités devra être traité comme s'il n'en avait qu'une. Sans préjudice des règles de droit appliquées dans l'Etat tiers en matière de statut personnel et sous réserve des conventions en vigueur, cet Etat pourra, sur son territoire, reconnaître exclusivement, parmi les nationalités que possède un tel individu, soit la nationalité du pays dans lequel il a sa résidence habituelle et principale, soit la nationalité de celui auquel, d'après les circonstances, il apparaît comme se rattachant le plus en fait.

Article 6.

Sous réserve du droit pour un Etat d'accorder une plus large faculté de répudier sa nationalité, tout individu possédant deux

Who, having deposited their full powers found in good and due form, have agreed as follows:

CHAPTER I. — *General principles.*

Article 1.

It is for each State to determine under its own law who are its nationals. This law shall be recognised by other States in so far as it is consistent with international conventions, international custom, and the principles of law generally recognised with regard to nationality.

Article 2.

Any question as to whether a person possesses the nationality of a particular State shall be determined in accordance with the law of that State.

Article 3.

Subject to the provisions of the present Convention, a person having two or more nationalities may be regarded as its national by each of the States whose nationality he possesses.

Article 4.

A State may not afford diplomatic protection to one of its nationals against a State whose nationality such person also possesses.

Article 5.

Within a third State, a person having more than one nationality shall be treated as if he had only one. Without prejudice to the application of its law in matters of personal status and of any conventions in force, a third State shall, of the nationalities which any such person possesses, recognise exclusively in its territory either the nationality of the country in which he is habitually and principally resident, or the nationality of the country with which in the circumstances he appears to be in fact most closely connected.

Article 6.

Without prejudice to the liberty of a State to accord wider rights to renounce its nationality, a person possessing two nation-

nationalités acquises sans manifestation de volonté de sa part pourra renoncer à l'une d'elles, avec l'autorisation de l'Etat à la nationalité duquel il entend renoncer.

Cette autorisation ne sera pas refusée à l'individu qui a sa résidence habituelle et principale à l'étranger, pourvu que soient remplies les conditions requises par la loi de l'Etat à la nationalité duquel il entend renoncer.

CHAPITRE II. — *Du permis d'expatriation.*

Article 7.

Le permis d'expatriation, en tant qu'il est prévu par une législation, n'entraîne la perte de la nationalité de l'Etat qui l'a délivré que si le titulaire du permis possède déjà une seconde nationalité, ou, sinon, qu'à partir du moment où il en acquiert une nouvelle.

Le permis d'expatriation devient caduc si le titulaire n'acquiert pas une nationalité nouvelle dans le délai fixé par l'Etat qui l'a délivré Cette disposition ne s'applique pas dans le cas d'un individu qui, au moment où il reçoit le permis d'expatriation, possède déjà une autre nationalité que celle de l'Etat qui le lui délivre.

L'Etat dont la nationalité est acquise par un individu titulaire d'un permis d'expatriation notifiera cette acquisition à l'Etat qui a délivré le permis.

CHAPITRE III. — *De la nationalité de la femme mariée.*

Article 8.

Si la loi nationale de la femme lui fait perdre sa nationalité par suite de mariage avec un étranger, cet effet sera subordonné à l'acquisition par elle de la nationalité de son mari.

Article 9.

Si la loi nationale de la femme lui fait perdre sa nationalité par suite du changement de nationalité de son mari au cours du mariage, cet effet sera subordonné à l'acquisition par elle de la nationalité nouvelle de son mari.

Article 10.

La naturalisation du mari au cours du mariage n'entraîne le changement de nationalité de sa femme que du consentement de celle-ci.

alities acquired without any voluntary act on his part may renounce one of them with the authorisation of the State whose nationality he desires to surrender.

This authorisation may not be refused in the case of a person who has his habitual and principal residence abroad, if the conditions laid down in the law of the State whose nationality he desires to surrender are satisfied.

CHAPTER II. — *Expatriation permits.*

Article 7.

In so far as the law of a State provides for the issue of an expatriation permit, such a permit shall not entail the loss of the nationality of the State which issues it, unless the person to whom it is issued possesses another nationality or unless and until he acquires another nationality.

An expatriation permit shall lapse if the holder does not acquire a new nationality within the period fixed by the State which has issued the permit. This provision shall not apply in the case of an individual who, at the time when he receives the expatriation permit, already possesses a nationality other than that of the State by which the permit is issued to him.

The State whose nationality is acquired by a person to whom an expatriation permit has been issued, shall notify such acquisition to the State which has issued the permit.

CHAPTER III. — *Nationality of married women.*

Article 8.

If the national law of the wife causes her to lose her nationality on marriage with a foreigner, this consequence shall be conditional on her acquiring the nationality of the husband.

Article 9.

If the national law of the wife causes her to lose her nationality upon a change in the nationality of her husband occurring during marriage, this consequence shall be conditional on her acquiring her husband's new nationality.

Article 10.

Naturalisation of the husband during marriage shall not involve a change in the nationality of the wife except with her consent.

Article 11.

La femme qui, d'après la loi de son pays, a perdu sa nationalité par suite de son mariage, ne la recouvre après la dissolution de celui-ci que si elle en fait la demande et conformément à la loi de ce pays. Dans ce cas elle perd la nationalité qu'elle avait acquise par suite de son mariage.

CHAPITRE IV. — *De la nationalité des enfants.*

Article 12.

Les dispositions légales relatives à l'attribution de la nationalité d'un Etat en raison de la naissance sur son territoire ne s'appliquent pas de plein droit aux enfants dont les parents jouissent des immunités diplomatiques dans le pays de la naissance.

La loi de chaque Etat doit permettre que, dans le cas où des enfants de consuls de carrière ou de fonctionnaires d'Etats étrangers chargés de missions officielles par leurs gouvernements possèdent deux nationalités par suite de leur naissance, ils puissent être dégagés, par voie de répudiation ou autrement, de la nationalité du pays où ils sont nés, à condition toutefois qu'ils conservent la nationalité de leurs parents.

Article 13.

La naturalisation des parents fait acquérir à ceux de leurs enfants, qui sont mineurs d'après la loi de l'Etat qui accorde la naturalisation, la nationalité de cet Etat. La loi dudit Etat peut déterminer les conditions auxquelles est subordonnée dans ce cas l'acquisition de sa nationalité. Dans les cas où la loi d'un Etat n'étend pas les effets de la naturalisation des parents à leurs enfants mineurs, ceux-ci conservent leur nationalité.

Article 14.

L'enfant dont aucun des parents n'est connu, a la nationalité du pays où il est né. Si la filiation de l'enfant vient à être établie, la nationalité de celui-ci sera déterminée d'après les règles applicables dans les cas où la filiation est connue.

L'enfant trouvé est, jusqu'à preuve du contraire, présumé né sur le territoire de l'Etat où il a été trouvé.

Article 11.

The wife who, under the law of her country, lost her nationality on marriage shall not recover it after the dissolution of the marriage except on her own application and in accordance with the law of that country. If she does recover it, she shall lose the nationality which she acquired by reason of the marriage.

CHAPTER IV. — *Nationality of children.*

Article 12.

Rules of law which confer nationality by reason of birth on the territory of a State shall not apply automatically to children born to persons enjoying diplomatic immunities in the country where the birth occurs.

The law of each State shall permit children of consuls *de carrière*, or of officials of foreign States charged with official missions by their Governments, to become divested, by repudiation or otherwise, of the nationality of the State in which they were born, in any case in which on birth they acquired dual nationality, provided that they retain the nationality of their parents.

Article 13.

Naturalisation of the parents shall confer on such of their children as, according to its law, are minors the nationality of the State by which the naturalisation is granted. In such case the law of that State may specify the conditions governing the acquisition of its nationality by the minor children as a result of the naturalisation of the parents. In cases where minor children do not acquire the nationality of their parents as the result of the naturalisation of the latter, they shall retain their existing nationality.

Article 14.

A child whose parents are both unknown shall have the nationality of the country of birth. If the child's parentage is established, its nationality shall be determined by the rules applicable in cases where the parentage is known.

A foundling is, until the contrary is proved, presumed to have been born on the territory of the State in which it was found.

Article 15.

Lorsque la nationalité d'un Etat n'est pas acquise de plein droit par suite de la naissance sur le territoire de cet Etat, l'enfant qui y est né de parents sans nationalité ou de nationalité inconnue peut obtenir la nationalité dudit Etat. La loi de celui-ci déterminera les conditions auxquelles sera subordonnée dans ces cas l'acquisition de sa nationalité.

Article 16.

Si la loi d'un Etat admet qu'un enfant naturel possédant la nationalité de cet Etat, peut la perdre par suite d'un changement d'état civil (légitimation, reconnaissance), cette perte sera toutefois subordonnée à l'acquisition de la nationalité d'un autre Etat, d'après la loi de ce dernier relative aux effets du changement d'état civil sur la nationalité.

CHAPITRE V. — *De l'adoption.*

Article 17.

Si la loi d'un Etat admet la perte de la nationalité par suite d'adoption, cette perte sera toutefois subordonnée à l'acquisition par l'adopté de la nationalité de l'adoptant, conformément à la loi de l'Etat dont celui-ci est ressortissant et relative aux effets de l'adoption sur la nationalité.

CHAPITRE VI. — *Dispositions générales et finales.*

Article 18.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent d'appliquer, dans leurs relations mutuelles, à partir de la mise en vigueur de la présente Convention, les principes et règles insérés aux articles ci-dessus.

L'insertion de ces principes et règles ne préjuge en rien la question de savoir si lesdits principes et règles font ou non partie actuellement du droit international.

Il est en outre entendu qu'en ce qui concerne tout point qui ne fait pas l'objet d'une des dispositions ci-dessus, les principes et règles du droit international demeurent en vigueur.

Article 15.

Where the nationality of a State is not acquired automatically by reason of birth on its territory, a child born on the territory of that State of parents having no nationality, or of unknown nationality, may obtain the nationality of the said State. The law of that State shall determine the conditions governing the acquisition of its nationality in such cases.

Article 16.

If the law of the State, whose nationality an illegitimate child possesses, recognises that such nationality may be lost as a consequence of a change in the civil status of the child (legitimation, recognition), such loss shall be conditional on the acquisition by the child of the nationality of another State under the law of such State relating to the effect upon nationality of changes in civil status.

CHAPTER V. — *Adoption.*

Article 17.

If the law of a State recognises that its nationality may be lost as the result of adoption, this loss shall be conditional upon the acquisition by the person adopted of the nationality of the person by whom he is adopted, under the law of the State of which the latter is a national relating to the effect of adoption upon nationality.

CHAPTER VI. — *General and final provisions.*

Article 18.

The High Contracting Parties agree to apply the principles and rules contained in the preceding articles in their relations with each other, as from the date of the entry into force of the present Convention.

The inclusion of the above-mentioned principles and rules in the Convention shall in no way be deemed to prejudice the question whether they do or do not already form part of international law.

It is understood that, in so far as any point is not covered by any of the provisions of the preceding articles, the existing principles and rules of international law shall remain in force.

Article 19.

Rien dans la présente Convention ne portera atteinte aux dispositions des traités, conventions ou accords en vigueur entre les Hautes Parties Contractantes relatifs à la nationalité ou à des questions s'y rattachant.

Article 20.

En signant ou ratifiant la présente Convention ou en y adhérant, chacune des Hautes Parties Contractantes pourra exclure de son acceptation telle ou telle des dispositions des articles 1 à 17 et 21 au moyen de réserves expresses.

Les dispositions ainsi exclues ne pourront être opposées à la Partie Contractante ayant formulé de telles réserves ni invoquées par elle contre une autre Partie Contractante.

Article 21.

S'il s'élève entre les Hautes Parties Contractantes un différend quelconque relatif à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, et si ce différend n'a pu être résolu de façon satisfaisante par voie diplomatique, il sera réglé conformément aux dispositions, en vigueur entre les parties, concernant le règlement des différends internationaux.

Au cas où de telles dispositions n'existeraient pas entre les parties au différend, elles le soumettront à une procédure arbitrale ou judiciaire, en se conformant aux lois constitutionnelles de chacune d'elles. A défaut d'accord sur le choix d'un autre tribunal, elles soumettront le différend à la Cour permanente de Justice internationale, si elles sont toutes Parties au Protocole du 16 décembre 1920, relatif à ladite Cour, et, si elles n'y sont pas toutes Parties, à un tribunal d'arbitrage constitué conformément à la Convention de La Haye du 18 octobre 1907, relative au règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 22.

La présente Convention pourra être signée, jusqu'au 31 décembre 1930, au nom de tout Membre de la Société des

Article 19.

Nothing in the present Convention shall affect the provisions of any treaty, convention or agreement in force between any of the High Contracting Parties relating to nationality or matters connected therewith.

Article 20.

Any High Contracting Party may, when signing or ratifying the present Convention or acceding thereto, append an express reservation excluding any one or more of the provisions of Articles 1 to 17 and 21.

The provisions thus excluded cannot be applied against the Contracting Party who has made the reservation nor relied on by that Party against any other Contracting Party.

Article 21.

If there should arise between the High Contracting Parties a dispute of any kind relating to the interpretation or application of the present Convention and if such dispute cannot be satisfactorily settled by diplomacy, it shall be settled in accordance with any applicable agreements in force between the parties providing for the settlement of international disputes.

In case there is no such agreement in force between the parties, the dispute shall be referred to arbitration or judicial settlement, in accordance with the constitutional procedure of each of the parties to the dispute. In the absence of agreement on the choice of another tribunal, the dispute shall be referred to the Permanent Court of International Justice, if all the parties to the dispute are parties to the Protocol of the 16th December, 1920, relating to the Statute of that Court, and if any of the parties to the dispute is not a party to the Protocol of the 16th December, 1920, the dispute shall be referred to an arbitral tribunal constituted in accordance with the Hague Convention of the 18th October, 1907, for the Pacific Settlement of International Conflicts.

Article 22.

The present Convention shall remain open until the 31st December, 1930, for signature on behalf of any Member of the

Nations ou de tout Etat non Membre, invité à la première Conférence de Codification ou auquel le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire de ladite Convention.

Article 23.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront déposées au Secrétariat de la Société des Nations.

Le Secrétaire général donnera connaissance de chaque dépôt aux Membres de la Société des Nations et aux Etats non Membres visés à l'article 22, en indiquant la date à laquelle ce dépôt a été effectué.

Article 24.

A partir du 1er janvier 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non Membre visé à l'article 22, au nom duquel la Convention n'a pas été signée à cette date, sera admis à y adhérer.

Son adhésion fera l'objet d'un Acte déposé au Secrétariat de la Société des Nations. Le Secrétaire général notifiera chaque adhésion à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non Membres visés à l'article 22, en indiquant la date à laquelle l'Acte d'adhésion a été déposé.

Article 25.

Un procès-verbal sera dressé par le Secrétaire général de la Société des Nations dès que des ratifications ou des adhésions auront été déposées au nom de dix Membres de la Société des Nations ou Etats non Membres.

Une copie certifiée conforme de ce procès-verbal sera remise à chacun des Membres de la Société des Nations et à tout Etat non Membre visés à l'article 22, par les soins du Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 26.

La présente Convention entrera en vigueur le 90me jour après la date du procès-verbal visé à l'article 25 à l'égard des Membres de la Société des Nations et des Etats non Membres au nom desquels des ratifications ou adhésions auront été déposées à la suite de ce procès-verbal.

A l'égard de chacun des Membres ou Etats non Membres au nom desquels des ratifications ou des adhésions seront ultérieure-

League of Nations or of any non-Member State invited to the First Codification Conference or to which the Council of the League of Nations has communicated a copy of the Convention for this purpose.

Article 23.

The present Convention is subject to ratification. Ratifications shall be deposited with the Secretariat of the League of Nations.

The Secretary-General shall give notice of the deposit of each ratification to the Members of the League of Nations and to the non-Member States mentioned in Article 22, indicating the date of its deposit.

Article 24.

As from January 1st, 1931, any Member of the League of Nations and any non-Member State mentioned in Article 22 on whose behalf the Convention has not been signed before that date, may accede thereto.

Accession shall be effected by an instrument deposited with the Secretariat of the League of Nations. The Secretary-General of the League of Nations shall give notice of each accession to the Members of the League of Nations and to the non-Member States mentioned in Article 22, indicating the date of the deposit of the instrument.

Article 25.

A procès-verbal shall be drawn up by the Secretary-General of the League of Nations as soon as ratifications or accessions on behalf of ten Members of the League of Nations or non-Member States have been deposited.

A certified copy of this procès-verbal shall be sent by the Secretary-General of the League of Nations to each Member of the League of Nations and to each non-Member State mentioned in Article 22.

Article 26.

The present Convention shall enter into force on the 90th day after the date of the procès-verbal mentioned in Article 25 as regards all Members of the League of Nations or non-Member States on whose behalf ratifications or accessions have been deposited on the date of the procès-verbal.

As regards any Member of the League or non-Member State on whose behalf a ratification or accession is subsequently

ment déposées, la Convention entrera en vigueur le 90me jour après la date du dépôt de sa ratification ou de son adhésion.

Article 27.

A partir du 1er janvier 1936, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non Membre à l'égard duquel la présente Convention est à ce moment en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention. Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non Membres à l'égard desquels la Convention est à ce moment en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins neuf d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera, après consultation des Membres et des Etats non Membres visés à l'article 22, s'il y a lieu de convoquer une conférence spéciale à cet effet, ou de mettre cette revision à l'ordre du jour d'une prochaine conférence pour la codification du droit international.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent qu'en cas de revision de la présente Convention, la Convention nouvelle pourra prévoir que son entrée en vigueur entraînera l'abrogation à l'égard de toutes les Parties à la présente Convention de toutes les dispositions de celle-ci ou de certaines d'entre elles.

Article 28.

La présente Convention peut être dénoncée.

Cette dénonciation sera notifiée par écrit au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en donnera connaissance à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non Membres visés à l'article 22.

Cette dénonciation ne produira effet qu'à l'égard du Membre ou de l'Etat non Membre qui l'aura notifiée et un an après la date à laquelle cette notification aura été reçue par le Secrétaire général.

Article 29.

1. Chacune des Hautes Parties Contractantes peut déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion que, par son acceptation de la présente Convention, elle n'entend assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou

deposited, the Convention shall enter into force on the 90th day after the date of the deposit of a ratification or accession on its behalf.

Article 27.

As from January 1st, 1936, any Member of the League of Nations or any non-Member State in regard to which the present Convention is then in force, may address to the Secretary-General of the League of Nations a request for the revision of any or all of the provisions of this Convention. If such a request, after being communicated to the other Members of the League and non-Member States in regard to which the Convention is then in force, is supported within one year by at least nine of them, the Council of the League of Nations shall decide, after consultation with the Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 22, whether a conference should be specially convoked for that purpose or whether such revision should be considered at the next conference for the codification of international law.

The High Contracting Parties agree that, if the present Convention is revised, the revised Convention may provide that upon its entry into force some or all of the provisions of the present Convention shall be abrogated in respect of all of the Parties to the present Convention.

Article 28.

The present Convention may be denounced.

Denunciation shall be effected by a notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations, who shall inform all Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 22.

Each denunciation shall take effect one year after the receipt by the Secretary-General of the notification but only as regards the Member of the League or non-Member State on whose behalf it has been notified.

Article 29.

1. Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Convention, he does not assume any obligations in respect of all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in respect of certain parts of the population of the said territories;

encore en ce qui concerne certaines de leurs populations; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires ou populations faisant l'objet d'une telle déclaration.

2. Chacune des Hautes Parties Contractantes pourra ultérieurement notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elle entend rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de ses territoires ou de leurs populations ayant fait l'objet de la déclaration prévue au paragraphe précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires ou aux populations visés dans la notification six mois après la réception de cette notification par le Secrétaire général de la Société des Nations.

3. De même, chacune des Hautes Parties Contractantes peut, à tout moment, déclarer qu'elle entend voir cesser l'application de la présente Convention à l'ensemble ou à toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou encore en ce qui concerne certaines de leurs populations; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires ou populations faisant l'objet d'une telle déclaration un an après la réception de cette déclaration par le Secrétaire général de la Société des Nations.

4. Chacune des Hautes Parties Contractantes peut faire des réserves conformément à l'article 20 de la présente Convention en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou en ce qui concerne certaines de leurs populations, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, ou au moment de la notification prévue au parapraphe 2 du présent article.

5. Le Secrétaire général de la Société des Nations communiquera à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non Membres, visés à l'article 22, les déclarations et notifications reçues en vertu du présent article.

Article 30.

La présente Convention sera enregistrée par les soins du Secrétaire général de la Société des Nations, dès sa mise en vigueur.

Article 31.

Les textes français et anglais de la présente Convention font également foi.

and the present Convention shall not apply to any territories or to the parts of their population named in such declaration.

2. Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Convention shall apply to all or any of his territories or to the parts of their population which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph, and the Convention shall apply to all the territories or the parts of their population named in such notice six months after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

3. Any High Contracting Party may, at any time, declare that he desires that the present Convention shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in respect of certain parts of the population of the said territories, and the Convention shall cease to apply to the territories or to the parts of their population named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

4. Any High Contracting Party may make the reservations provided for in Article 20 in respect of all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in respect of certain parts of the population of these territories, at the time of signature, ratification or accession to the Convention or at the time of making a notification under the second paragraph of this article.

5. The Secretary-General of the League of Nations shall communicate to all the Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 22 all declarations and notices received in virtue of this article.

Article 30.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it has entered into force.

Article 31.

The French and English texts of the present Convention shall both be authoritative.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le douze avril mil neuf cent trente, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations. Une copie certifiée conforme sera transmise par les soins du Secrétaire général à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non Membres invités à la première Conférence pour la Codification du Droit international.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at The Hague on the twelfth day of April, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations and of which certified true copies shall be transmitted by the Secretary-General to all the Members of the League of Nations and all the non-Member States invited to the First Conference for the Codification of International Law.

ALLEMAGNE — GERMANY

Göppert
Hering

AUTRICHE — AUSTRIA

Leitmaier

BELGIQUE — BELGIUM

J. de Ruelle

Sous réserve d'adhésion ultérieure pour la Colonie du Congo et les Territoires sous mandat.

GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD,

ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non Membres séparés de la Société des Nations.

GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

and all Parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.

Maurice Gwyer
Oscar F. Dowson

CANADA — CANADA

Philippe Roy

AUSTRALIE — AUSTRALIA

Maurice Gwyer
Oscar F. Dowson

UNION SUD-AFRICAINE — UNION OF SOUTH AFRICA

Charles W. H. Lansdown

ETAT LIBRE D'IRLANDE — IRISH FREE STATE

John J. Hearne

INDE — INDIA

In accordance with the provisions of Article 29 of this Convention I declare that His Britannic Majesty does not assume any obligation in respect of the territories in India of any Prince or Chief under His Suzerainty or the population of the said territories.

Basanta Kumar Mullick

CHILI — CHILE

Miguel Cruchaga
Alejandro Alvarez
H. Marchant

CHINE — CHINA

Sous réserve de l'article 4.

Woo Kaiseng

COLOMBIE — COLOMBIA

A. J. Restrepo
Francisco José Urrutia
Sous réserve de l'article 10.

CUBA — CUBA

Ad referendum.

Sous réserve des articles 9, 10, 11.
Diaz de Villar
Carlos de Armenteros

DANEMARK — DENMARK

Sous réserve des articles 5 et 11.
MARTENSEN-LARSEN
V. LORCK

VILLE LIBRE DE DANTZIG — FREE CITY OF DANZIG

Stefan SIECZKOWSKI

EGYPTE — EGYPT

A. BADAOUI
M. SID AHMED

ESPAGNE — SPAIN

A. GOICOECHEA

ESTONIE — ESTONIA

A. PIIP
Al. WARMA

FRANCE — FRANCE

Paul MATTER
A. KAMMERER

GRECE — GREECE

Ad referendum.
N. POLITIS
Megalos A. CALOYANNI
Jean SPIROPOULOS

HONGRIE — HUNGARY

PELÉNYI

ISLANDE — ICELAND

Ad referendum.
Sveinn BJØRNSSON

ITALIE | ITALY

Amedeo GIANNINI

JAPON | JAPAN

Sous réserve des articles 4, 10 et des mots ,,d'après la loi de l'Etat qui accorde la naturalisation'' de l'article 13.

MUSHAKOJI

LETTONIE | LATVIA

Charles DUZMANS
Robert AKMENTIN

LUXEMBOURG | LUXEMBURG

Conrad STUMPER

MEXIQUE | MEXICO

Sous réserve de l'alinéa 2 de l'article 1.

Eduardo SUAREZ

PAYS-BAS | NETHERLANDS

Les Pays-Bas:

1° Excluent de leur acceptation les articles 8, 9 et 10;
2° N'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne les Indes néerlandaises, le Surinam et Curaçao.

v. EYSINGA
J. KOSTERS

PEROU | PERU

Sous réserve de l'article quatre.

M. H. CORNEJO

POLOGNE | POLAND

Stefan SIECZKOWSKI
S. RUNDSTEIN
J. MAKOWSKI

PORTUGAL — PORTUGAL

José Caeiro da Matta
José Maria Vilhena Barbosa de Magalhaes
Prof. Doutor J. Lobo d'Avila Lima.

SALVADOR — SALVADOR

J. Gustavo Guerrero

SUEDE — SWEDEN

Le Gouvernement suédois déclare exclure de son acceptation la disposition de la deuxième phrase de l'article 11 dans le cas où la femme visée par cet article, ayant recouvré la nationalité de son pays d'origine, n'établit pas sa résidence habituelle dans ce pays.

Sous réserve de ratification de S. M. le Roi de Suède avec l'approbation du Riksdag.

K. I. Westman

SUISSE — SWITZERLAND

Sous réserve de l'article 10.

V. Merz
Paul Dinichert

TCHECOSLOVAQUIE — CZECHOSLOVAKIA

Miroslav Plešinger-Božinov
Dr. Vàclav Joachim

URUGUAY — URUGUAY

E. E. Buero

YOUGOSLAVIE — YUGOSLAVIA

J. Choumenkovitch

VERTALING.

VERDRAG NOPENS ZEKERE VRAGEN BETREFFENDE WETSONTWERPEN INZAKE NATIONALITEIT.

(*Opsomming van Staatshoofden*)

Overwegende dat het van belang zou zijn, bij internationale overeenkomst de vragen betreffende wetsconflicten nopens de nationaliteit te regelen;

Overtuigd dat het in het algemeen belang van de internationale gemeenschap is, dat door alle leden van deze gemeenschap wordt erkend, dat ieder persoon een nationaliteit en wel slechts één nationaliteit behoort te bezitten;

Dientengevolge erkennende, dat het ideaal, waarnaar de menschheid op dit gebied moet streven, is de opheffing van alle gevallen van staatloosheid en van dubbele nationaliteit;

Van oordeel, dat onder de economische en maatschappelijke omstandigheden, die op het oogenblik in de verschillende landen aanwezig zijn, het niet mogelijk is, reeds thans over te gaan tot een eenvormige regeling van alle bovenbedoelde vraagstukken;

Desniettemin verlangend dit groote werk te beginnen met een eerste poging tot geleidelijke codificatie door het regelen van die vragen met betrekking tot de wetsconflicten nopens de nationaliteit, waaromtrent op dit oogenblik een internationale regeling mogelijk is,

Hebben besloten een Verdrag te sluiten en te dien einde als hun gevolmachtigden benoemd:

(*Lijst van gevolmachtigden*)

Die, na hun in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, omtrent de volgende bepalingen zijn overeengekomen:

HOOFDSTUK I. — *Algemeene beginselen.*

Artikel 1.

Het behoort tot de bevoegdheid van iederen Staat in zijn wetgeving te bepalen, wie zijn onderdanen zijn. Deze wetgeving

moet door de andere Staten worden erkend, voor zoover zij in overeenstemming is met de internationale verdragen, de internationale gewoonte en de algemeen erkende rechtsbeginselen ter zake van nationaliteit.

Artikel 2.

Iedere vraag of een persoon de nationaliteit van een Staat bezit, moet worden beantwoord overeenkomstig de wetgeving van dezen Staat.

Artikel 3.

Onder voorbehoud van de bepalingen van dit Verdrag zal een persoon, die twee of meer nationaliteiten bezit, door ieder van de Staten, waarvan hij de nationaliteit heeft, als zijn onderdaan kunnen worden beschouwd.

Artikel 4.

Een Staat kan zijn diplomatieke bescherming niet uitoefenen ten gunste van één van zijn onderdanen tegenover een Staat, waarvan deze persoon eveneens de nationaliteit bezit.

Artikel 5.

In een derden Staat zal een persoon, die twee of meer nationaliteiten bezit, moeten worden behandeld alsof hij er slechts één had. Onverminderd de rechtsregelen, die in den derden Staat ter zake van het personeel statuut worden toegepast, en onder voorbehoud van de geldende verdragen zal deze Staat op zijn grondgebied van de nationaliteiten, die een zoodanige persoon bezit, uitsluitend erkennen hetzij de nationaliteit van het land, waarin de persoon zijn gewone en voornaamste verblijfplaats heeft, hetzij de nationaliteit van het land, waartoe hij geacht mag worden in de nauwste betrekking te staan.

Artikel 6.

Onder voorbehoud van het recht van een Staat ruimere bevoegdheden te geven tot het verwerpen van nationaliteit, zal ieder persoon, die twee nationaliteiten bezit, welke hij verworven heeft zonder dat hij zijnerzijds hiertoe den wil te kennen heeft gegeven, één van deze beide nationaliteiten kunnen verwerpen met machtiging van den Staat, wiens nationaliteit hij voornemens is te verwerpen.

Deze machtiging zal niet geweigerd worden aan den persoon, die zijn gewoon- en hoofdverblijf heeft in het buitenland, mits voldaan zal zijn aan de voorwaarden vereischt door de wet van den Staat, wiens nationaliteit hij wenscht te verwerpen.

HOOFDSTUK II. — *Verlof tot uittreden uit het Staatsverband.*

Artikel 7.

Het verlof tot uittreden uit het Staatsverband, voorzoover dit in een wetgeving wordt voorzien, brengt alleen dan verlies van nationaliteit van den Staat, die het verlof heeft gegeven, mede, indien de houder van het verlof reeds een tweede nationaliteit bezit, of, indien dit niet het geval is, van het oogenblik af waarop hij een nieuwe nationaliteit verkrijgt.

Het verlof tot uittreden uit het Staatsverband vervalt, indien de houder niet een nieuwe nationaliteit verkrijgt binnen den termijn, welke vastgesteld is door den Staat, die het verlof heeft verleend. Deze bepaling is niet van toepassing in het geval van een persoon, die op het oogenblik waarop hij het verlof tot uittreden uit het Staatsverband ontvangt, reeds een andere nationaliteit bezit dan die van den Staat, die hem het verlof geeft.

De Staat, waarvan de nationaliteit wordt verkregen door een persoon, aan wien een verlof tot uittreden uit het Staatsverband is gegeven, zal het verkrijgen van deze nieuwe nationaliteit mededeelen aan den Staat, die het verlof heeft verleend.

HOOFDSTUK III. — *De nationaliteit van de gehuwde vrouw.*

Artikel 8.

Indien de nationale wet van de vrouw haar hare nationaliteit doet verliezen ingevolge huwelijk met een vreemdeling, zal dit gevolg afhankelijk worden gesteld van het verkrijgen door haar van de nationaliteit van haar echtgenoot.

Artikel 9.

Indien de nationale wet van de vrouw haar hare nationaliteit doet verliezen ingevolge verandering van nationaliteit van haar echtgenoot tijdens het huwelijk, zal dit gevolg afhankelijk worden gesteld van het verkrijgen door haar van de nieuwe nationaliteit van haar echtgenoot.

Artikel 10.

De naturalisatie van den echtgenoot tijdens het huwelijk zal alleen met de toestemming van de echtgenoote verandering van nationaliteit van deze laatste medebrengen.

Artikel 11.

De vrouw, die volgens de wet van haar land haar nationaliteit heeft verloren ingevolge haar huwelijk, verkrijgt na ontbinding van het huwelijk deze nationaliteit alleen terug, indien zij hiertoe het verzoek doet, en in overeenstemming met de wet van dit land. In geval zij haar nationaliteit terug verkrijgt, verliest zij de nationaliteit, die zij ingevolge haar huwelijk had verkregen.

HOOFDSTUK IV. — *De nationaliteit der kinderen.*

Artikel 12.

De wettelijke bepalingen nopens het toekennen van de nationaliteit van een Staat ingevolge geboorte op het grondgebied van dien Staat zijn niet van rechtswege van toepassing op kinderen, wier ouders diplomatieke immuniteiten genieten in het land van geboorte.

De wet van iederen Staat moet toestaan, dat ingeval kinderen van beroepsconsuls of van ambtenaren van vreemde Staten, die door hun Regeeringen belast zijn met officieele zendingen, twee nationaliteiten bezitten ingevolge hun geboorte, zij door verwerping of op andere wijze ontslagen kunnen worden van de nationaliteit van het land van geboorte, echter op voorwaarde, dat zij de nationaliteit van hun ouders behouden.

Artikel 13.

De naturalisatie van de ouders doet diegene van hun kinderen, die volgens de wet van den Staat, welke de naturalisatie verleent, minderjarig zijn, de nationaliteit van dien Staat verwerven. De wet van dien Staat kan de voorwaarden bepalen, waarvan in zoodanig geval het verwerven van de nationaliteit afhankelijk is. In de gevallen, waarin de wet van een Staat de gevolgen van de naturalisatie der ouders niet uitstrekt over hun minderjarige kinderen, behouden deze hun nationaliteit.

Artikel 14.

Een kind, welks beide ouders onbekend zijn, bezit de nationaliteit van het land van geboorte. Indien de afstamming van het kind wordt vastgesteld, zal zijn nationaliteit worden bepaald volgens de regelen, die van toepassing zijn in de gevallen, waarin de afstamming bekend is.

Een vondeling wordt, totdat het bewijs van het tegendeel is geleverd, verondersteld te zijn geboren op het grondgebied van den Staat waar hij is gevonden.

Artikel 15.

Indien de nationaliteit van een Staat niet van rechtswege wordt verkregen ten gevolge van de geboorte op het grondgebied van dien Staat, kan een kind, dat aldaar geboren is uit ouders zonder nationaliteit of wier nationaliteit onbekend is, de nationaliteit van dien Staat verwerven. De wet van dezen Staat zal de voorwaarden bepalen, waarvan in zoodanig geval het verkrijgen van zijn nationaliteit afhankelijk is.

Artikel 16.

Indien de wet van een Staat erkent, dat een natuurlijk kind, dat de nationaliteit van dien Staat bezit, deze kan verliezen ten gevolge van een wijziging in zijn burgerlijken staat (wettiging, erkenning), zal dit verlies desniettemin afhankelijk zijn van het verkrijgen van de nationaliteit van een anderen Staat overeenkomstig de wet van dezen laatsten Staat betreffende de gevolgen van de wijziging in den burgerlijken staat ten aanzien van de nationaliteit.

HOOFDSTUK V. — *Adoptie.*

Artikel 17.

Indien de wet van een Staat verlies van nationaliteit ten gevolge van adoptie erkent, zal dit verlies afhankelijk zijn van het verkrijgen door den geadopteerde van de nationaliteit van den persoon door wien hij wordt geadopteerd, overeenkomstig de wet van den Staat, waarvan deze laatste onderdaan is, betreffende de gevolgen van de adoptie ten aanzien van de nationaliteit.

HOOFDSTUK VI. — *Algemeene en Slotbepalingen.*

Artikel 18.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, in haar onderlinge betrekkingen met ingang van den datum van inwerkingtreding van dit Verdrag de beginselen en regelen, die in bovenstaande artikelen zijn nedergelegd, toe te passen.

Het nederleggen van bovenbedoelde beginselen en regelen in het Verdrag beslist in geenen deele over de vraag of deze beginselen en regelen nu reeds al dan niet deel uitmaken van het internationale recht.

Bovendien is het wel verstaan, dat ten aanzien van ieder punt, dat niet valt onder de bovenstaande bepalingen, de beginselen en regelen van het internationale recht van kracht blijven.

Artikel 19.

Niets in dit Verdrag zal inbreuk maken op de bepalingen der verdragen, overeenkomsten of regelingen, die van kracht zijn tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen nopens de nationaliteit of hiermede verbandhoudende vragen.

Artikel 20.

Bij het onderteekenen of bekrachtigen van dit Verdrag of bij het toetreden hiertoe zal iedere Hooge Verdragsluitende Partij door middel van nadrukkelijke voorbehouden één of meer bepalingen van de artikelen 1 tot 17 en 21 kunnen uitsluiten.

De aldus uitgesloten bepalingen zullen niet aan de Verdragsluitende Partij, die zoodanig voorbehoud heeft gemaakt, kunnen worden tegengeworpen, en ook niet door deze Partij tegen een andere Verdragsluitende Partij kunnen worden ingeroepen.

Artikel 21.

Indien tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen eenig geschil rijst nopens de uitlegging of toepassing van dit Verdrag en indien dit geschil niet op bevredigende wijze is opgelost kunnen worden langs diplomatieken weg, zal het worden geregeld overeenkomstig de bepalingen, die tusschen de partijen van kracht zijn met betrekking tot de beslechting van internationale geschillen.

In geval zoodanige bepalingen niet zouden bestaan tusschen de bij het geschil betrokken partijen, zullen zij het geschil onderwerpen aan een scheidsrechterlijke of rechterlijke procedure overeenkomstig de grondwettelijke voorschriften van ieder der partijen. Bij gebreke aan overeenstemming ten aanzien van de keuze van een ander gerecht zullen zij het geschil onderwerpen aan het Permanente Hof van Internationale Justitie, indien zij alle partij zijn bij het Protocol van 16 December 1920 nopens dit Hof, en indien zij niet alle partij bij dit Protocol zijn, aan een scheidsgerecht, dat samengesteld zal worden overeenkomstig het Haagsche Verdrag van 18 October 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen.

Artikel 22.

Dit Verdrag zal kunnen worden onderteekend tot op 31 December 1930 namens ieder Lid van den Volkenbond of iederen Staat niet-Lid, die uitgenoodigd is tot de Eerste Codificatie-Conferentie of waaraan de Volkenbondsraad te dien einde een exemplaar van dit Verdrag zal hebben toegezonden.

Artikel 23.

Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingen zullen worden nedergelegd op het Secretariaat van den Volkenbond.

De Secretaris-Generaal zal van iedere nederlegging van een bekrachtiging mededeeling doen aan de Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 22, met vermelding van den datum der nederlegging.

Artikel 24.

Van 1 Januari 1931 af zal ieder Lid van den Volkenbond en iedere Staat niet-Lid bedoeld in artikel 22, namens wien het Verdrag op dien datum nog niet is onderteekend, tot het Verdrag kunnen toetreden.

Deze toetreding zal geschieden door het nederleggen van een akte op het Secretariaat van den Volkenbond. De Secretaris-Generaal zal van iedere toetreding kennis geven aan alle Leden van den Volkenbond en aan alle Staten niet-Leden bedoeld in artikel 22, met vermelding van den datum, waarop de akte van toetreding is nedergelegd.

Artikel 25.

Een proces-verbaal zal door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden opgesteld, zoodra bekrachtigingen of toetredingen zullen zijn nedergelegd namens tien Leden van den Volkenbond of Staten niet-Leden.

Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van dit proces-verbaal zal door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden gezonden aan ieder Lid van den Volkenbond en aan iederen Staat niet-Lid bedoeld in artikel 22.

Artikel 26.

Dit Verdrag zal in werking treden op den negentigsten dag na den datum van het in artikel 25 bedoelde proces-verbaal ten aanzien van de Leden van den Volkenbond of Staten niet-Leden, namens wie bekrachtigingen of toetredingen op den datum van dit proces-verbaal zullen zijn nedergelegd.

Ten aanzien van ieder van de Leden of Staten niet-Leden, namens wie bekrachtigingen of toetredingen later zullen worden nedergelegd, zal het Verdrag in werking treden op den negentigsten dag na den datum van het nederleggen van zijn bekrachtiging of van zijn toetreding.

Artikel 27.

Van 1 Januari 1936 af zal ieder Lid van den Volkenbond en iedere Staat niet-Lid, ten aanzien van wien dit Verdrag op dat oogenblik van kracht zal zijn, tot den Secretaris-Generaal van den Volkenbond een verzoek kunnen richten tot herziening van eenige of van alle bepalingen van dit Verdrag. Indien een zoodanig verzoek, nadat het is medegedeeld aan de andere Leden of Staten niet-Leden, ten aanzien van wie het Verdrag op dat oogenblik van kracht is, binnen den tijd van één jaar wordt ondersteund door minstens negen van deze Staten, zal de Raad van den Volkenbond beslissen, na overleg gepleegd te hebben met de Leden en de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 22, of er aanleiding bestaat, een bijzondere conferentie te dien einde bijeen te roepen, of om deze herziening op de agenda te plaatsen van een volgende conferentie voor de codificatie van het internationale recht.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, dat in geval van herziening van dit Verdrag het nieuwe Verdrag zal kunnen bepalen, dat de inwerkingtreding hiervan zal kunnen

medebrengen, dat ten aanzien van alle Partijen bij dit Verdrag alle of eenige bepalingen er van vervallen.

Artikel 28.

Dit Verdrag kan worden opgezegd.

Deze opzegging zal schriftelijk aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden medegedeeld, die hiervan kennis zal geven aan alle Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 22.

Deze opzegging zal alleen gevolg hebben ten aanzien van het Lid of van den Staat niet-Lid, die het Verdrag zal hebben opgezegd, en wel één jaar na den datum, waarop deze opzegging door den Secretaris-Generaal zal zijn ontvangen.

Artikel 29.

1. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan op het oogenblik van onderteekening, bekrachtiging of toetreding verklaren, dat zij door de aanvaarding van dit Verdag geen verplichting op zich neemt ten aanzien van alle of eenige van haar koloniën, protectoraten, overzeesche gebiedsdeelen, of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen; in dat geval zal dit Verdrag niet toepasselijk zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in een zoodanige verklaring zijn genoemd.

2. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan later ten allen tijde ter kennis van den Secretaris-Generaal van den Volkenbond brengen, dat zij wenscht, dat dit Verdrag toepasselijk zal zijn op alle of eenige gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in de verklaring, bedoeld in het vorige lid, zijn genoemd. In dat geval zal het Verdrag toepasselijk zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in deze mededeeling worden genoemd, zes maanden na de ontvangst van deze mededeeling door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond.

3. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan ten allen tijde verklaren, dat zij de toepassing van dit Verdrag op alle of eenige van haar koloniën, protectoraten, overzeesche gebiedsdeelen of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen wenscht te beeindigen; in dat geval zal het Verdrag ophouden toepasselijk te zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die

in een zoodanige verklaring zijn genoemd, één jaar na de ontvangst van deze verklaring door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond.

4. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan overeenkomstig artikel 20 van dit Verdrag voorbehouden maken voor zoover betreft alle of eenige van haar koloniën, protectoraten of overzeesche gebiedsdeelen of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen, op het oogenblik van onderteekening, bekrachtiging of toetreding, of bij het doen van de mededeeling, bedoeld in lid 2 van dit artikel.

5. De Secretaris-Generaal van den Volkenbond zal aan alle Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden, bedoeld in artikel 22, de verklaringen en mededeelingen, die krachtens dit artikel ontvangen worden, mededeelen.

Artikel 30.

Dit Verdrag zal worden geregistreerd door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, zoodra het in werking zal zijn getreden.

Artikel 31.

De Fransche en Engelsche teksten van dit Verdrag zijn beide authentiek.

TEN BLIJKE WAARVAN de bovengenoemde Gevolmachtigden dit Verdrag hebben onderteekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, den twaalfden April negentienhonderddertig, in één enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van den Volkenbond. Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift hiervan zal door den Secretaris-Generaal worden toegezonden aan alle Leden van den Volkenbond en aan alle Staten niet-Leden, die uitgenoodigd zijn tot de Eerste Conferentie voor de Codificatie van het internationale recht.

DUITSCHLAND

GÖPPERT

HERING

OOSTENRIJK

LEITMAIER

BELGIË

J. DE RUELLE

Onder voorbehoud van latere toetreding voor de Congo-kolonie en de Mandaatlanden.

GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND

evenals alle gedeelten van het Britsche Rijk, die niet afzonderlijk Lid van den Volkenbond zijn.

Maurice GWYER

Oscar F. DOWSON

CANADA

Philippe ROY

AUSTRALIË

Maurice GWYER

Oscar F. DOWSON

ZUID-AFRIKA.

Charles W. H. LANSDOWN

IERSCHE VRIJSTAAT

John J. HEARNE

BRITSCH-INDIË

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 29 van dit Verdrag verklaar ik, dat Zijne Britsche Majesteit geen verplichting aanvaardt met betrekking tot het gebied in Britsch-Indië van eenigen Vorst of Hoofd onder Zijne suzereiniteit of met betrekking tot de bevolking van zoodanig gebied.

Basanta KUMAR MULLICK

CHILI

Miguel CRUCHAGA

Alejandro ALVAREZ

H. MARCHANT

CHINA

Onder voorbehoud van artikel 4.

Woo KAISENG

COLUMBIA

A. J. RESTREPO

Francisco José URRUTIA

Onder voorbehoud van artikel 10.

CUBA

Ad referendum

Onder voorbehoud van de artikelen 9, 10 en 11.

DIAZ DE VILLAR

Carlos DE ARMENTEROS

DENEMARKEN

Onder voorbehoud van de artikelen 5 en 11.

MARTENSEN-LARSEN

V. LORCK

VRIJE STAD DANTZIG

Stefan SIECZKOWSKI

EGYPTE

A. BADAOUI

M. SID AHMED

SPANJE

A. GOICOECHEA

ESTLAND

A. PIIP

Al. WARMA

FRANKRIJK

Paul MATTER

A. KAMMERER

GRIEKENLAND

Ad referendum

N. POLITIS

Megalos A. CALOYANNI

Jean SPIROPOULOS

HONGARIJE

PELÉNYI

IJSLAND

Ad referendum

Sveinn Bjørnsson

ITALIË

Amedeo Giannini

JAPAN

Onder voorbehoud van de artikelen 4, 10 en van de woorden ,,volgens de wet van den Staat, die de naturalisatie toestaat'' van artikel 13.

Mushakoji

LETLAND

Charles Duzmans

Robert Akmentin

LUXEMBURG

Conrad Stumper

MEXICO

Onder voorbehoud van alinea 2 van artikel 1.

Eduardo Suarez

NEDERLAND

Nederland:

1. Sluit de artikelen 8, 9 en 10 van aanvaarding uit;
2. Verklaart geen verplichting op zich te nemen, voorzoover betreft Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.

v. Eysinga

J. Kosters

PERU

Onder voorbehoud van artikel 4.

M. H. CORNEJO

POLEN

Stefan SIECZKOWSKI

S. RUNDSTEIN

J. MAKOWSKI

PORTUGAL

José CAEIRO DA MATTA

José Maria VILHENA BARBOSA DE MAGALHAES

Prof. Doutor J. LOBO D'AVILA LIMA

SALVADOR

J. Gustavo GUERRERO

ZWEDEN

De Zweedsche Regeering verklaart van aanvaarding uit te sluiten de bepaling van den tweeden zin van artikel 11 in geval dat de vrouw, die in dit artikel wordt bedoeld, na de nationaliteit van haar land van oorsprong te hebben terugverkregen, niet haar gewone verblijfplaats in dit land vestigt.

Onder voorbehoud van de bekrachtiging van Zijne Majesteit den Koning van Zweden met goedkeuring van den Rijksdag.

K. I. WESTMAN

ZWITSERLAND

Onder voorbehoud van artikel 10.

V. MERZ

Paul DINICHERT

TSJECHOSLOWAKIJE

Miroslav PLEŠINGER-BOŽINOV

Dr. Vàclav JOACHIM

URUGUAY

E. E. BUERO

ZUIDSLAVIË

J. CHOUMENKOVITCH

PROTOCOLE RELATIF A UN CAS D'APATRIDIE.

Les plénipotentiaires soussignés, au nom de leurs Gouvernements respectifs,

Dans le but d'empêcher l'apatridie dans un cas particulier,

Sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Dans un Etat où la nationalité n'est pas attribuée du seul fait de la naissance sur le territoire, l'individu qui y est né d'une mère ayant la nationalité de cet Etat et d'un père sans nationalité ou de nationalité inconnue, a la nationalité dudit pays.

Article 2.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent d'appliquer, dans leurs relations mutuelles, à partir de la mise en vigueur du présent Protocole, les principes et règles insérés à l'article ci-dessus.

L'insertion de ces principes et règles ne préjuge en rien la question de savoir si lesdits principes et règles font ou non partie actuellement du droit international.

Il est en outre entendu qu'en ce qui concerne tout point qui ne fait pas l'objet d'une des dispositions de l'article ci-dessus, les principes et règles du droit international demeurent en vigueur.

Article 3.

Rien dans le présent Protocole ne portera atteinte aux dispositions des traités, conventions ou accords en vigueur entre les Hautes Parties Contractantes relatifs à la nationalité ou à des questions s'y rattachant.

PROTOCOL RELATING TO A CERTAIN CASE OF STATELESSNESS.

THE UNDERSIGNED PLENIPOTENTIARIES, on behalf of their respective Governments,

With a view to preventing statelessness arising in certain circumstances,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1.

In a State whose nationality is not conferred by the mere fact of birth in its territory, a person born in its territory of a mother possessing the nationality of that State and of a father without nationality or of unknown nationality shall have the nationality of the said State.

Article 2.

The High Contracting Parties agree to apply the principles and rules contained in the preceding article in their relations with each other, as from the date of the entry into force of the present Protocol.

The inclusion of the above-mentioned principles and rules in the said article shall in no way be deemed to prejudice the question whether they do or do not already form part of international law.

It is understood that, in so far as any point is not covered by any of the provisions of the preceding article, the existing principles and rules of international law shall remain in force.

Article 3.

Nothing in the present Protocol shall affect the provisions of any treaty, convention or agreement in force between any of the High Contracting Parties relating to nationality or matters connected therewith.

Article 4.

En signant ou ratifiant le présent Protocole ou en y adhérant, chacune des Hautes Parties Contractantes pourra exclure de son acceptation telle ou telle des dispositions des articles 1 et 5 au moyen de réserves expresses.

Les dispositions ainsi exclues ne pourront être opposées à la Partie Contractante ayant formulé de telles réserves ni invoquées par elle contre une autre Partie Contractante.

Article 5.

S'il s'élève entre les Hautes Parties Contractantes un différend quelconque relatif à l'interprétation ou à l'application du présent Protocole, et si ce différend n'a pu être résolu de façon satisfaisante par voie diplomatique, il sera réglé conformément aux dispositions, en vigueur entre les parties, concernant le règlement des différends internationaux.

Au cas où de telles dispositions n'existeraient pas entre les parties au différend, elles le soumettront à une procédure arbitrale ou judiciaire, en se conformant aux lois constitutionnelles de chacune d'elles. A défaut d'accord sur le choix d'un autre tribunal, elles soumettront le différend à la Cour permanente de Justice internationale, si elles sont toutes Parties au Protocole du 16 décembre 1920, relatif à ladite Cour, et, si elles n'y sont pas toutes Parties, à un tribunal d'arbitrage constitué conformément à la Convention de La Haye du 18 octobre 1907, relative au règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 6.

Le présent Protocole pourra être signé, jusqu'au 31 décembre 1930, au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non Membre, invité à la première Conférence de Codification ou auquel le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire dudit Protocole.

Article 7.

Le présent Protocole sera ratifié et les ratifications seront déposées au Secrétariat de la Société des Nations.

Article 4.

Any High Contracting Party may, when signing or ratifying the present Protocol or acceding thereto, append an express reservation excluding any one or more of the provisions of Articles 1 and 5.

The provisions thus excluded cannot be applied against the High Contracting Party who has made the reservation nor relied on by that Party against any other High Contracting Party.

Article 5.

If there should arise between the High Contracting Parties a dispute of any kind relating to the interpretation or application of the present Protocol and if such dispute cannot be satisfactorily settled by diplomacy, it shall be settled in accordance with any applicable agreements in force between the Parties providing for the settlement of international disputes.

In case there is no such agreement in force between the Parties, the dispute shall be referred to arbitration or judicial settlement, in accordance with the constitutional procedure of each of the Parties to the dispute. In the absence of agreement on the choice of another tribunal, the dispute shall be referred to the Permanent Court of International Justice, if all the Parties to the dispute are Parties to the Protocol of the 16th December, 1920, relating to the Statute of that Court, and if any of the Parties to the dispute is not a Party to the Protocol of the 16th December, 1920, the dispute shall be referred to an arbitral tribunal constituted in accordance with the Hague Convention of the 18th October, 1907, for the Pacific Settlement of International Conflicts.

Article 6.

The present Protocol shall remain open until the 31st December, 1930, for signature on behalf of any Member of the League of Nations or of any non-Member State invited to the First Codification Conference or to which the Council of the League of Nations has communicated a copy of the Protocol for this purpose.

Article 7.

The present Protocol is subject to ratification. Ratifications shall be deposited with the Secretariat of the League of Nations.

Le Secrétaire général donnera connaissance de chaque dépôt aux Membres de la Société des Nations et aux Etats non Membres visés à l'article 6, en indiquant la date à laquelle ce dépôt a été effectué.

Article 8.

A partir du 1er janvier 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non Membre visé à l'article 6, au nom duquel le Protocole n'a pas été signé à cette date, sera admis à y adhérer.

Son adhésion fera l'objet d'un Acte déposé au Secrétariat de la Société des Nations. Le Secrétaire général notifiera chaque adhésion à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non Membres visés à l'article 6, en indiquant la date à laquelle l'Acte d'adhésion a été déposé.

Article 9.

Un procès-verbal sera dressé par le Secrétaire général de la Société des Nations dès que des ratifications ou des adhésions auront été déposées au nom de dix Membres de la Société des Nations ou Etats non Membres.

Une copie certifiée conforme de ce procès-verbal sera remise à chacun des Membres de la Société des Nations et à tout Etat non Membre visés à l'article 6, par les soins du Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 10.

Le présent Protocole entrera en vigueur le 90me jour après la date du procès-verbal visé à l'article 9 à l'égard des Membres de la Société des Nations et des Etats non Membres au nom desquels des ratifications ou adhésions auront été déposées à la suite de ce procès-verbal.

A l'égard de chacun des Membres ou Etats non Membres au nom desquels des ratifications ou des adhésions seront ultérieurement déposées, le Protocole entrera en vigueur le 90me jour après la date du dépôt de sa ratification ou de son adhésion.

Article 11.

A partir du 1er janvier 1936, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non Membre à l'égard duquel le présent

The Secretary-General shall give notice of the deposit of each ratification to the Members of the League of Nations and to the non-Member States mentioned in Article 6, indicating the date of its deposit.

Article 8.

As from January 1st, 1931, any Member of the League of Nations and any non-Member State mentioned in Article 6 on whose behalf the Protocol has not been signed before that date, may accede thereto.

Accession shall be effected by an instrument deposited with the Secretariat of the League of Nations. The Secretary-General of the League of Nations shall give notice of each accession to the Members of the League of Nations and to the non-Member States mentioned in Article 6, indicating the date of the deposit of the instrument.

Article 9.

A procès-verbal shall be drawn up by the Secretary-General of the League of Nations as soon as ratifications or accessions on behalf of ten Members of the League of Nations or non-Member States have been deposited.

A certified copy of this procès-verbal shall be sent by the Secretary-General to each Member of the League of Nations and to each non-Member State mentioned in Article 6.

Article 10.

The present Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of the procès-verbal mentioned in Article 9 as regards all Members of the League of Nations or non-Member States on whose behalf ratifications or accessions have been deposited on the date of the procès-verbal.

As regards any Member of the League or non-Member State on whose behalf a ratification or accession is subsequently deposited, the Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of the deposit of a ratification or accession on its behalf.

Article 11.

As from January 1st, 1936, any Member of the League of Nations or any non-Member State in regard to wich the present

Protocole est à ce moment en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de ce Protocole. Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non Membres à l'égard desquels le Protocole est à ce moment en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins neuf d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera, après consultation des Membres et des Etats non Membres visés à l'article 6, s'il y a lieu de convoquer une conférence spéciale à cet effet, ou de mettre cette revision à l'ordre du jour d'une prochaine conférence pour la codification du droit international.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent qu'en cas de revision du présent Protocole, l'Accord nouveau pourra prévoir que son entrée en vigueur entraînera l'abrogation à l'égard de toutes les Parties au présent Protocole de toutes les dispositions de celui-ci ou de certaines d'entre elles.

Article 12.

Le présent Protocole peut être dénoncé.

Cette dénonciation sera notifiée par écrit au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en donnera connaissance à tous les Membres et aux Etats non Membres visés à l'article 6.

Cette dénonciation ne produira effet qu'à l'égard du Membre ou de l'Etat non Membre qui l'aura notifiée et un an après la date à laquelle cette notification aura été reçue par le Secrétaire général.

Article 13.

1. Chacune des Hautes Parties Contractantes peut déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion que, par son acceptation du présent Protocole, elle n'entend assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou encore en ce qui concerne certaines de leurs populations; dans ce cas, le présent Protocole ne sera pas applicable aux territoires ou populations faisant l'objet d'une telle déclaration.

Protocol is then in force, may address to the Secretary-General of the League of Nations a request for the revision of any or all of the provisions of this Protocol. If such a request, after being communicated to the other Members of the League and non-Member States in regard to which the Protocol is then in force, is supported within one year by at least nine of them, the Council of the League of Nations shall decide, after consultation with the Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 6, whether a conference should be specially convoked for that purpose or whether such revision should be considered at the next conference for the codification of international law.

The High Contracting Parties agree that, if the present Protocol is revised, the new Agreement may provide that upon its entry into force some or all of the provisions of the present Protocol shall be abrogated in respect of all of the Parties to the present Protocol.

Article 12.

The present Protocol may be denounced.

Denunciation shall be effected by a notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations, who shall inform all Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 6.

Each denunciation shall take effect one year after the receipt by the Secretary-General of the notification but only as regards the Member of the League or non-Member State on whose behalf it has been notified.

Article 13.

1. Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Protocol, he does not assume any obligations in respect of all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in respect of certain parts of the population of the said territories; and the present Protocol shall not apply to any territories or to the parts of their population named in such declaration.

2. Chacune des Hautes Parties Contractantes pourra ultérieurement notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elle entend rendre le présent Protocole applicable à l'ensemble ou à toute partie de ses territoires ou de leurs populations ayant fait l'objet de la déclaration prévue au paragraphe précédent. Dans ce cas, le Protocole s'appliquera aux territoires ou aux populations visés dans la notification six mois après la réception de cette notification par le Secrétaire général de la Société des Nations.

3. De même, chacune des Hautes Parties Contractantes peut, à tout moment, déclarer qu'elle entend voir cesser l'application du présent Protocole à l'ensemble ou à toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou encore en ce qui concerne certaines de leurs populations; dans ce cas, le Protocole cessera d'être applicable aux territoires ou populations faisant l'objet d'une telle déclaration un an après la réception de cette déclaration par le Secrétaire général de la Société des Nations.

4. Chacune des Hautes Parties Contractantes peut faire des réserves conformément à l'article 4 du Présent Protocole en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou en ce qui concerne certaines de leurs populations, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, ou au moment de la notification prévue au paragraphe 2 du présent article.

5. Le Secrétaire général de la Société des Nations communiquera à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non Membres visés à l'article 6 les déclarations et notifications reçues en vertu du présent article.

Article 14.

Le présent Protocole sera enregistré par les soins du Secrétaire général de la Société des Nations, dès sa mise en vigueur.

Article 15.

Les textes français et anglais du présent Protocole font également foi.

2. Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Protocol shall apply to all or any of his territories or to the parts of their population which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph, and the Protocol shall apply to all the territories or the parts of their population named in such notice six months after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

3. Any High Contracting Party may, at any time, declare that he desires that the present Protocol shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in respect of certain parts of the population of the said territories, and the Protocol shall cease to apply to the territories or to the parts of their population named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

4. Any High Contracting Party may make the reservations provided for in Article 4 in respect of all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in respect of certain parts of the population of these territories, at the time of signature, ratification or accession to the Protocol or at the time of making a notification under the second paragraph of this article.

5. The Secretary-General of the League of Nations shall communicate to all the Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 6 all declarations and notices received in virtue of this article.

Article 14.

The present Protocol shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it has entered into force.

Article 15.

The French and English texts of the present Protocol shall both be authoritative.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à La Haye, le douze avril mil neuf cent trente, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations. Une copie certifiée conforme sera transmise par les soins du Secrétaire général à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non Membres invités à la première Conférence pour la Codification du Droit international.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at The Hague on the twelfth day of April, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations and of which certified true copies shall be transmitted by the Secretary-General to all the Members of the League of Nations and all the non-Member States invited to the First Conference for the Codification of International Law.

BELGIQUE — BELGIUM

J. de Ruelle

Sous réserve d'adhésion ultérieure pour la Colonie du Congo et les Territoires sous mandat.

GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD, — GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non Membres séparés de la Société des Nations.

and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.

Maurice Gwyer

Oscar F. Dowson

CANADA — CANADA

Philippe Roy

AUSTRALIE — AUSTRALIA

Maurice Gwyer

Oscar F. Dowson

UNION SUD-AFRICAINE — UNION OF SOUTH AFRICA

Charles W. H. Lansdown

ETAT LIBRE D'IRLANDE — IRISH FREE STATE

John J. Hearne

INDE — INDIA

In accordance with the provisions of Article 13 of this Protocol I declare that His Britannic Majesty does not assume any obligation in respect of the territories in India of any Prince or Chief under His suzerainty or the population of the said territories.

Basanta Kumar Mullick

CHILI — CHILE

Miguel Cruchaga
Alejandro Alvarez
H. Marchant

CHINE — CHINA

Woo Kaiseng

COLOMBIE — COLOMBIA

A. J. Restrepo
Francisco José Urrutia

CUBA — CUBA

Ad referendum.
Diaz de Villar
Carlos de Armenteros

DANEMARK — DENMARK

Ad referendum.
F. Martensen-Larsen
V. Lorck

VILLE LIBRE DE DANTZIG	FREE CITY OF DANZIG

Stefan SIECZKOWSKI

EGYPTE	EGYPT

A. BADAOUI

M. SID AHMED

ESPAGNE	SPAIN

A. GOICOECHEA

ESTONIE	ESTONIA

A. PIIP

Al. WARMA

FRANCE	FRANCE

Paul MATTER

A. KAMMERER

GRECE	GREECE

Ad referendum.

N. POLITIS

Megalos A. CALOYANNI

Jean SPIROPOULOS

JAPON	JAPAN

MUSHAKOJI

LETTONIE	LATVIA

Charles DUZMANS

Robert AKMENTIN

LUXEMBOURG	LUXEMBURG

Conrad STUMPER

MEXIQUE	MEXICO

Eduardo SUAREZ

PAYS-BAS — THE NETHERLANDS

Les Pays-Bas n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne les Indes néerlandaises, le Surinam et Curaçao.

v. EYSINGA

J. KOSTERS

PEROU — PERU

M. H. CORNEJO

POLOGNE — POLAND

Stefan SIECZKOWSKI

S. RUNDSTEIN

J. MAKOWSKI

PORTUGAL — PORTUGAL

José CAEIRO DA MATTA

José Maria VILHENA BARBOSA DE MAGALHAES

Prof. Doutor J. LOBO D'AVILA LIMA.

TCHECOSLOVAQUIE — CZECHOSLOVAKIA

Miroslav PLEŠINGER-BOŽINOV

Dr. Vàclav JOACHIM

URUGUAY — URUGUAY

E. E. BUERO

VERTALING.

PROTOCOL BETREFFENDE EEN GEVAL VAN STAATLOOSHEID.

De Gevolmachtigden, die namens hun onderscheidene Regeeringen dit Protocol onderteekenen,

Ten einde staatloosheid in een bijzonder geval te voorkomen,

Zijn omtrent de volgende bepalingen overeengekomen:

Artikel 1.

In een Staat, waar de nationaliteit niet wordt toegekend ten gevolge van het enkele feit van geboorte op het grondgebied, zal de persoon, die geboren is uit een moeder, die de nationaliteit van dezen Staat bezit, en uit een vader zonder nationaliteit of van onbekende nationaliteit, de nationaliteit van dit land bezitten.

Artikel 2.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, in haar onderlinge betrekkingen met ingang van den datum van inwerkingtreding van dit Protocol de beginselen en regelen, die in bovenstaand artikel zijn nedergelegd, toe te passen.

Het nederleggen van bovenbedoelde beginselen en regelen in het Protocol beslist in geenen deele over de vraag of deze beginselen en regelen nu reeds al dan niet deel uitmaken van het internationale recht.

Bovendien is het wel verstaan, dat ten aanzien van ieder punt, dat niet valt onder de bovenstaande bepalingen, de beginselen en regelen van het internationale recht van kracht blijven.

Artikel 3.

Niets in dit Protocol zal inbreuk maken op de bepalingen der verdragen, overeenkomsten of regelingen, die van kracht zijn tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen nopens de nationaliteit of hiermede verband houdende vragen.

Artikel 4.

Bij het onderteekenen of bekrachtigen van dit Protocol of bij het toetreden hiertoe zal iedere Hooge Verdragsluitende Partij door middel van nadrukkelijke voorbehouden één of meer bepalingen van de artikelen 1 en 5 kunnen uitsluiten.

De aldus uitgesloten bepalingen zullen niet aan de Verdragsluitende Partij, die zoodanig voorbehoud heeft gemaakt, kunnen worden tegengeworpen, en ook niet door deze Partij tegen een andere Verdragsluitende Partij kunnen worden ingeroepen.

Artikel 5.

Indien tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen eenig geschil rijst nopens de uitlegging of toepassing van dit Protocol en indien dit geschil niet op bevredigende wijze is opgelost kunnen worden langs diplomatieken weg, zal het worden geregeld overeenkomstig de bepalingen, die tusschen de partijen van kracht zijn met betrekking tot de beslechting van internationale geschillen.

In geval zoodanige bepalingen niet zouden bestaan tusschen de bij het geschil betrokken partijen, zullen zij het geschil onderwerpen aan een scheidsrechterlijke of rechterlijke procedure overeenkomstig de grondwettelijke voorschriften van ieder der partijen. Bij gebreke aan overeenstemming ten aanzien van de keuze van een ander gerecht, zullen zij het geschil onderwerpen aan het Permanente Hof van Internationale Justitie, indien zij alle partij zijn bij het Protocol van 16 December 1920 nopens dit Hof, en indien zij niet alle partij bij dit Protocol zijn, aan een scheidsgerecht, dat samengesteld zal worden overeenkomstig het Haagsche Verdrag van 18 October 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen.

Artikel 6.

Dit Protocol zal kunnen worden onderteekend tot op 31 December 1930 namens ieder Lid van den Volkenbond of iederen Staat niet-Lid, die uitgenoodigd is tot de Eerste Codificatie-Conferentie of waaraan de Volkenbondsraad te dien einde een exemplaar van dit Protocol zal hebben toegezonden.

Artikel 7.

Dit Protocol zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingen zullen worden nedergelegd op het Secretariaat van den Volkenbond.

De Secretaris-Generaal zal van iedere nederlegging van een bekrachtiging mededeeling doen aan de Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 6, met vermelding van den datum der nederlegging.

Artikel 8.

Met ingang van 1 Januari 1931 zal ieder Lid van den Volkenbond en iedere Staat niet-Lid bedoeld in artikel 6, namens wien het Protocol op dien datum nog niet is onderteekend, tot het Protocol kunnen toetreden.

Deze toetreding zal geschieden door het nederleggen van een akte op het Secretariaat van den Volkenbond. De Secretaris-Generaal zal van iedere toetreding kennis geven aan alle Leden van den Volkenbond en aan alle Staten niet-Leden bedoeld in artikel 6, met vermelding van den datum, waarop de akte van toetreding is nedergelegd.

Artikel 9.

Een proces-verbaal zal door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden opgesteld, zoodra bekrachtigingen of toetredingen zullen zijn nedergelegd namens tien Leden van den Volkenbond of Staten niet-Leden.

Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van dit proces-verbaal zal door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden gezonden aan ieder Lid van den Volkenbond en aan iederen Staat niet-Lid bedoeld in artikel 6.

Artikel 10.

Dit Protocol zal in werking treden op den negentigsten dag na den datum van het in artikel 9 bedoelde proces-verbaal ten aanzien van de Leden van den Volkenbond of Staten niet-Leden, namens wie bekrachtigingen of toetredingen op den datum van dit proces-verbaal zullen zijn nedergelegd.

Ten aanzien van ieder van de Leden of Staten niet-Leden, namens wie bekrachtigingen of toetredingen later zullen worden nedergelegd, zal het Protocol in werking treden op den negentigsten dag na den datum van het nederleggen van zijn bekrachtiging of van zijn toetreding.

Artikel 11.

Van 1 Januari 1936 af zal ieder Lid van den Volkenbond en iedere Staat niet-Lid, ten aanzien van wien dit Protocol

op dat oogenblik van kracht zal zijn, tot den Secretaris-Generaal van den Volkenbond een verzoek kunnen richten tot herziening van eenige of van alle bepalingen van dit Protocol. Indien een zoodanig verzoek, nadat het is medegedeeld aan de andere Leden of Staten niet-Leden, ten aanzien van wie het Protocol op dat oogenblik van kracht is, binnen den tijd van één jaar wordt ondersteund door minstens negen van deze Staten, zal de Raad van den Volkenbond beslissen, na overleg gepleegd te hebben met de Leden en de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 6, of er aanleiding bestaat, een bijzondere conferentie te dien einde bijeen te roepen, of om deze herziening op de agenda te plaatsen van een volgende conferentie voor de codificatie van het internationale recht.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, dat in geval van herziening van dit Protocol de nieuwe Regeling zal kunnen bepalen, dat de inwerkingtreding hiervan zal kunnen medebrengen, dat ten aanzien van alle Partijen bij dit Protocol alle of eenige bepalingen er van vervallen.

Artikel 12.

Dit Protocol kan worden opgezegd.

Deze opzegging zal schriftelijk aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden medegedeeld, die hiervan kennis zal geven aan alle Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 6.

Deze opzegging zal alleen gevolg hebben ten aanzien van het Lid of van den Staat niet-Lid, die het Protocol zal hebben opgezegd, en wel één jaar na den datum, waarop deze opzegging door den Secretaris-Generaal zal zijn ontvangen.

Artikel 13.

1. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan op het oogenblik van onderteekening, bekrachtiging of toetreding verklaren, dat zij door de aanvaarding van dit Protocol geen verplichting op zich neemt ten aanzien van alle of eenige van haar koloniën, protectoraten, overzeesche gebiedsdeelen, of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen; in dat geval zal dit Protocol niet toepasselijk zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in een zoodanige verklaring zijn genoemd.

2. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan later ten allen tijde ter kennis van den Secretaris-Generaal van den Volkenbond brengen, dat zij wenscht, dat dit Protocol toepasselijk zal zijn op alle of eenige gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in de verklaring, bedoeld in het vorige lid, zijn genoemd. In dat geval zal het Protocol toepasselijk zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in deze mededeeling worden genoemd, zes maanden na de ontvangst van deze mededeeling door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond.

3. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan ten allen tijde verklaren, dat zij de toepassing van dit Protocol op alle of eenige van haar koloniën, protectoraten, overzeesche gebiedsdeelen of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen wenscht te beeindigen; in dat geval zal het Protocol ophouden toepasselijk te zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in een zoodanige verklaring zijn genoemd, één jaar na de ontvangst van deze verklaring door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond.

4. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan overeenkomstig artikel 6 van dit Protocol voorbehouden maken voor zoover betreft alle of eenige van haar koloniën, protectoraten of overzeesche gebiedsdeelen of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen, op het oogenblik van onderteekening, bekrachtiging of toetreding, of bij het doen van de mededeeling, bedoeld in lid 2 van dit artikel.

5. De Secretaris-Generaal van den Volkenbond zal aan alle Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden, bedoeld in artikel 6, de verklaringen en mededeelingen, die krachtens dit artikel ontvangen worden, mededeelen.

Artikel 14.

Dit Protocol zal worden geregistreerd door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, zoodra het in werking zal zijn getreden.

Artikel 15.

De Fransche en Engelsche teksten van dit Protocol zijn beide authentiek.

Ten blijke waarvan de Gevolmachtigden dit Protocol hebben onderteekend.

Gedaan te 's-Gravenhage, den twaalfden April negentienhonderddertig, in één enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van den Volkenbond. Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift hiervan zal door den Secretaris-Generaal worden toegezonden aan alle Leden van den Volkenbond en aan alle Staten niet-Leden, die uitgenoodigd zijn tot de Eerste Conferentie voor de Codificatie van het internationale recht.

BELGIE

J. de Ruelle

Onder voorbehoud van latere toetreding voor de Congo-kolonie en de Mandaatlanden.

GROOT-BRITANNIE EN NOORD-IERLAND

evenals alle gedeelten van het Britsche Rijk, die niet afzonderlijk Lid van den Volkenbond zijn.

Maurice Gwyer

Oscar F. Dowson

CANADA

Philippe Roy

AUSTRALIE

Maurice Gwyer

Oscar F. Dowson

ZUID-AFRIKA

Charles W. H. Lansdown

IERSCHE VRIJSTAAT

John J. Hearne

BRITSCH-INDIË.

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 13 van dit Protocol verklaar ik, dat Zijne Britsche Majesteit geen verplichting aanvaardt met betrekking tot het gebied in Britsch-Indië van eenigen Vorst of Hoofd onder Zijne suzereiniteit of met betrekking tot de bevolking van zoodanig gebied.

Basanta KUMAR MULLICK

CHILI

Miguel CRUCHAGA
Alejandro ALVAREZ
H. MARCHANT

CHINA

WOO KAISENG

COLUMBIA

A. J. RESTREPO
Francisco José URRUTIA

CUBA

Ad referendum.
DIAZ DE VILLAR
Carlos DE ARMENTEROS

DENEMARKEN

Ad referendum.
F. MARTENSEN-LARSEN
V. LORCK

VRIJE STAD DANTZIG

Stefan SIECZKOWSKI

EGYPTE

A. BADAOUI
M. SID AHMED

SPANJE

A. Goicoechea

ESTLAND

A. Piip
Al. Warma

FRANKRIJK

Paul Matter
A. Kammerer

GRIEKENLAND

Ad referendum.
N. Politis
Megalos Caloyanni
Jean Spiropoulos

JAPAN

Mushakoji

LETLAND

Charles Duzmans
Robert Akmentin

LUXEMBURG

Conrad Stumper

MEXICO

Eduardo Suarez

NEDERLAND

Nederland verklaart geen verplichting op zich te nemen voorzoover betreft Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.

v. Eysinga
J. Kosters

PERU

M. H. Cornejo

POLEN

Stefan Sieczkowski
S. Rundstein
J. Makowski

PORTUGAL

José Caeiro da Matta
José Maria Vilhena Barbosa de Magalhaes
Prof. Doutor J. Lobo d'Avila Lima

TSJECHOSLOWAKIJE

Miroslav Plešinger-Božinov
Dr. Vàclav Joachim

URUGUAY

E. E. Buero

PROTOCOLE RELATIF AUX OBLIGATIONS MILITAIRES DANS CERTAINS CAS DE DOUBLE NATIONALITE.

Les plénipotentiaires soussignés, au nom de leurs Gouvernements respectifs,

Dans le but de régler certaines situations d'individus possédant deux ou plusieurs nationalités en ce qui concerne leurs obligations militaires,

Sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

L'individu possédant la nationalité de deux ou de plusieurs pays, qui réside habituellement sur le territoire de l'un d'eux et se rattache en fait le plus à ce pays, sera exempté de toutes obligations militaires dans tout autre de ces pays.

Cette dispense pourra entraîner la perte de la nationalité de tout autre de ces pays.

Article 2.

Sous réserve des dispositions de l'article premier du présent Protocole, si un individu possède la nationalité de deux ou plusieurs Etats et a, aux termes de la législation de l'un d'eux, le droit, au moment où il atteint sa majorité, de répudier ou de refuser la nationalité dudit Etat, il sera, pendant sa minorité, exempté de service militaire dans cet Etat.

Article 3.

L'individu qui a perdu la nationalité d'un Etat d'après la loi de cet Etat et a acquis une autre nationalité, sera exempté d'obligations militaires dans le pays dont il a perdu la nationalité.

Article 4.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent d'appliquer, dans leurs relations mutuelles, à partir de la mise en vigueur du présent Protocole, les principes et règles insérés aux articles ci-dessus.

PROTOCOL RELATING TO MILITARY OBLIGATIONS IN CERTAIN CASES OF DOUBLE NATIONALITY.

THE UNDERSIGNED PLENIPOTENTIARIES, on behalf of their respective Governments,

With a view to determining in certain cases the position as regards their military obligations of persons possessing two or more nationalities,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1.

A person possessing two or more nationalities who habitually resides in one of the countries whose nationality he possesses, and who is in fact most closely connected with that country, shall be exempt from all military obligations in the other country or countries.

This exemption may involve the loss of the nationality of the other country or countries.

Article 2.

Without prejudice to the provisions of Article 1 of the present Protocol, if a person possesses the nationality of two or more States and, under the law of any one of such States, has the right, on attaining his majority, to renounce or decline the nationality of that State, he shall be exempt from military service in such State during his minority.

Article 3.

A person who has lost the nationality of a State under the law of that State and has acquired another nationality, shall be exempt from military obligations in the State of which he has lost the nationality.

Article 4.

The High Contracting Parties agree to apply the principles and rules contained in the preceding articles in their relations with each other, as from the date of the entry into force of the present Protocol.

L'insertion de ces principes et règles ne préjuge en rien la question de savoir si lesdits principes et règles font ou non partie actuellement du droit international.

Il est en outre entendu qu'en ce qui concerne tout point qui ne fait pas l'objet d'une des dispositions ci-dessus, les principes et règles du droit international demeurent en vigueur.

Article 5.

Rien dans le présent Protocole ne portera atteinte aux dispositions des traités, conventions ou accords en vigueur entre les Hautes Parties Contractantes relatifs à la nationalité ou à des questions s'y rattachant.

Article 6.

En signant ou ratifiant le présent Protocole ou en y adhérant, chacune des Hautes Parties Contractantes pourra exclure de son acceptation telle ou telle des dispositions des articles 1 à 3 et 7 au moyen de réserves expresses.

Les dispositions ainsi exclues ne pourront être opposées à la Partie Contractante ayant formulé de telles réserves ni invoquées par elle contre une autre Partie Contractante.

Article 7.

S'il s'élève entre les Hautes Parties Contractantes un différend quelconque relatif à l'interprétation ou à l'application du présent Protocole, et si ce différend n'a pu être résolu de façon satisfaisante par voie diplomatique, il sera réglé conformément aux dispositions, en vigueur entre les Parties, concernant le règlement des différends internationaux.

Au cas où de telles dispositions n'existeraient pas entre les parties au différend, elles le soumettront à une procédure arbitrale ou judiciaire, en se conformant aux lois constitutionnelles de chacune d'elles. A défaut d'accord sur le choix d'un autre tribunal, elles soumettront le différend à la Cour permanente de Justice internationale, si elles sont toutes Parties au Protocole du 16 décembre 1920, relatif à ladite Cour, et, si elles n'y sont pas toutes Parties, à un tribunal d'arbitrage constitué conformément à la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 relative au règlement pacifique des conflits internationaux.

The inclusion of the above-mentioned principles and rules in the said articles shall in no way be deemed to prejudice the question whether they do or do not already form part of international law.

It is understood that, in so far as any point is not covered by any of the provisions of the preceding articles, the existing principles and rules of international law shall remain in force.

Article 5.

Nothing in the present Protocol shall affect the provisions of any treaty, convention or agreement in force between any of the High Contracting Parties relating to nationality or matters connected therewith.

Article 6.

Any High Contracting Party may, when signing or ratifying the present Protocol or acceding thereto, append an express reservation excluding any one or more of the provisions of Articles 1 to 3 and 7.

The provisions thus excluded cannot be applied against the High Contracting Party who has made the reservation nor relied on by that Party against any other High Contracting Party.

Article 7.

If there should arise between the High Contracting Parties a dispute of any kind relating to the interpretation or application of the present Protocol and if such dispute cannot be satisfactorily settled by diplomacy, it shall be settled in accordance with any applicable agreements in force between the Parties providing for the settlement of international disputes.

In case there is no such agreement in force between the Parties, the dispute shall be referred to arbitration or judical settlement, in accordance with the constitutional procedure of each of the Parties to the dispute. In the absence of agreement on the choice of another tribunal, the dispute shall be referred to the Permanent Court of International Justice, if all the Parties to the dispute are Parties to the Protocol of the 16th December, 1920, relating to the Statute of that Court, and if any of the Parties to the dispute is not a Party to the Protocol of the 16th December, 1920, the dispute shall be referred to an arbitral tribunal constituted in accordance with the Hague Convention of the 18th October, 1907, for the Pacific Settlement of International Conflicts.

Article 8.

Le présent Protocole pourra être signé, jusqu'au 31 décembre 1930, au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non Membre, invité à la première Conférence de Codification ou auquel le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire dudit Protocole.

Article 9.

Le présent Protocole sera ratifié et les ratifications seront déposées au Secrétariat de la Société des Nations.

Le Secrétaire général donnera connaissance de chaque dépôt aux Membres de la Société des Nations et aux Etats non Membres visés à l'article 8, en indiquant la date à laquelle ce dépôt a été effectué.

Article 10.

A partir du 1er janvier 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non Membre visé à l'article 8, au nom duquel le Protocole n'a pas été signé à cette date, sera admis à y adhérer.

Son adhésion fera l'objet d'un Acte déposé au Secrétariat de la Société des Nations. Le Secrétaire général notifiera chaque adhésion à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non Membres visés à l'article 8, en indiquant la date à laquelle l'Acte d'adhésion a été déposé.

Article 11.

Un procès-verbal sera dressé par le Secrétaire général de la Société des Nations dès que des ratifications ou des adhésions auront été déposées au nom de dix Membres de la Société des Nations ou Etats non Membres.

Une copie certifiée conforme de ce procès-verbal sera remise à chacun des Membres de la Société des Nations et à tout Etat non Membre visés à l'article 8, par les soins du Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 12.

Le présent Protocole entrera en vigueur le 90me jour après la date du procès-verbal visé à l'article 11 à l'égard des Membres de la Société des Nations et des Etats non Membres au nom desquels des ratifications ou adhésions auront été déposées à la suite de ce procès-verbal.

Article 8.

The present Protocol shall remain open until the 31st December, 1930, for signature on behalf of any Member of the League of Nations or of any non-Member State invited to the First Codification Conference or to which the Council of the League of Nations has communicated a copy of the Protocol for this purpose.

Article 9.

The present Protocol is subject to ratification. Ratifications shall be deposited with the Secretariat of the League of Nations.

The Secretary-General shall give notice of the deposit of each ratification to the Members of the League of Nations and to the non-Member States mentioned in Article 8, indicating the date of its deposit.

Article 10.

As from January 1st, 1931, any Member of the League of Nations and any non-Member State mentioned in Article 8 on whose behalf the Protocol has not been signed before that date may accede thereto.

Accession shall be effected by an instrument deposited with the Secretariat of the League of Nations. The Secretary-General of the League of Nations shall give notice of each accession to the Members of the League of Nations and to the non-Member States mentioned in Article 8, indicating the date of the deposit of the instrument.

Article 11.

A procès-verbal shall be drawn up by the Secretary-General of the League of Nations as soon as ratifications or accessions on behalf of ten Members of the League of Nations or non-Member States have been deposited.

A certified copy of this procès-verbal shall be sent by the Secretary-General to each Member of the League of Nations and to each non-Member State mentioned in Article 8.

Article 12.

The present Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of the procès-verbal mentioned in Article 11 as regards all Members of the League of Nations or non-Member States on whose behalf ratifications or accessions have been deposited on the date of the procès-verbal.

A l'égard de chacun des Membres ou Etats non Membres au nom desquels des ratifications ou des adhésions seront ultérieurement déposées, le Protocole entrera en vigueur le 90me jour après la date du dépôt de sa ratification ou de son adhésion.

Article 13.

A partir du 1er janvier 1936, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non Membre à l'égard duquel le présent Protocole est à ce moment en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de ce Protocole. Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non Membres à l'égard desquels le Protocole est à ce moment en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins neuf d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera, après consultation des Membres et des Etats non Membres visés à l'article 8, s'il y a lieu de convoquer une conférence spéciale à cet effet, ou de mettre cette revision à l'ordre du jour d'une prochaine conférence pour la codification du droit international.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent qu'en cas de revision du présent Protocole, l'Accord nouveau pourra prévoir que son entrée en vigueur entraînera l'abrogation à l'égard de toutes les Parties au présent Protocole de toutes les dispositions de celui-ci ou de certaines d'entre elles.

Article 14.

Le présent Protocole peut être dénoncé.

Cette dénonciation sera notifiée par écrit au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en donnera connaissance à tous les Membres et aux Etats non Membres visés à l'article 8.

Cette dénonciation ne produira effet qu'à l'égard du Membre ou de l'Etat non Membre qui l'aura notifiée et un an après la date à laquelle cette notification aura été reçue par le Secrétaire général.

Article 15.

1. Chacune des Hautes Parties Contractantes peut déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion que, par son acceptation du présent Protocole, elle n'entend assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer

As regards any Member of the League or non-Member State on whose behalf a ratification or accession is subsequently deposited, the Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of the deposit of a ratification or accession on its behalf.

Article 13.

As from January 1st, 1936, any Member of the League of Nations or any non-Member State in regard to which the present Protocol is then in force, may address to the Secretary-General of the League of Nations a request for the revision of any or all of the provisions of this Protocol. If such a request, after being communicated to the other Members of the League and non-Member States in regard to which the Protocol is then in force, is supported within one year by at least nine of them, the Council of the League of Nations shall decide, after consultation with the Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 8, whether a conference should be specially convoked for that purpose or whether such revision should be considered at the next conference for the codification of international law.

The High Contracting Parties agree that, if the present Protocol is revised, the new Agreement may provide that upon its entry into force some or all of the provisions of the present Protocol shall be abrogated in respect of all of the Parties to the present Protocol.

Article 14.

The present Protocol may be denounced.

Denunciation shall be effected by a notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations, who shall inform all Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 8.

Each denunciation shall take effect one year after the receipt by the Secretary-General of the notification but only as regards the Member of the League or non-Member State on whose behalf it has been notified.

Article 15.

1. Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Protocol, he does not assume any obligations in respect of all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in

ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou encore en ce qui concerne certaines de leurs populations; dans ce cas, le présent Protocole ne sera pas applicable aux territoires ou populations faisant l'objet d'une telle déclaration.

2. Chacune des Hautes Parties Contractantes pourra ultérieurement notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elle entend rendre le présent Protocole applicable à l'ensemble ou à toute partie de ses territoires ou de leurs populations ayant fait l'objet de la déclaration prévue au paragraphe précédent. Dans ce cas, le Protocole s'appliquera aux territoires ou aux populations visés dans la notification six mois après la réception de cette notification par le Secrétaire général de la Société des Nations.

3. De même, chacune des Hautes Parties Contractantes peut, à tout moment, déclarer qu'elle entend voir cesser l'application du présent Protocole à l'ensemble ou à toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou encore en ce qui concerne certaines de leurs populations; dans ce cas, le Protocole cessera d'être applicable aux territoires ou populations faisant l'objet d'une telle déclaration un an après la réception de cette déclaration par le Secrétaire général de la Société des Nations.

4. Chacune des Hautes Parties Contractantes peut faire des réserves conformément à l'article 6 du présent Protocole en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat, ou en ce qui concerne certaines de leurs populations, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, ou au moment de la notification prévue au paragraphe 2 du présent article.

5. Le Secrétaire général de la Société des Nations communiquera à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non Membres visés à l'article 8 les déclarations et notifications reçues en vertu du présent article.

Article 16.

Le présent Protocole sera enregistré par les soins du Secrétaire général de la Société des Nations, dès sa mise en vigueur.

Article 17.

Les textes français et anglais du présent Protocole font également foi.

respect of certain parts of the population of the said territories; and the present Protocol shall not apply to any territories or to the parts of their population named in such declaration.

2. Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Protocol shall apply to all or any of his territories or to the parts of their population which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph, and the Protocol shall apply to all the territories or the parts of their population named in such notice six months after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

3. Any High Contracting Party may, at any time, declare that he desires that the present Protocol shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in respect of certain parts of the population of the said territories, and the Protocol shall cease to apply to the territories or to the parts of their population named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

4. Any High Contracting Party may make the reservations provided for in Article 6 in respect of all or any of his colonies, protectorates, overseas territories or territories under suzerainty or mandate, or in respect of certain parts of the population of these territories, at the time of signature, ratification or accession to the Protocol or at the time of making a notification under the second paragraph of this article.

5. The Secretary-General of the League of Nations shall communicate to all the Members of the League of Nations and the non-Member States mentioned in Article 8 all declarations and notices received in virtue of this article.

Article 16.

The present Protocol shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it has entered into force.

Article 17.

The French and English texts of the present Protocol shall both be authoritative.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à La Haye, le douze avril mil neuf cent trente, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations. Une copie certifiée conforme sera transmise par les soins du Secrétaire général à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non Membres invités à la première Conférence pour la Codification du Droit international.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at The Hague on the twelfth day of April, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations and of which certified true copies shall be transmitted by the Secretary-General to all the Members of the League of Nations and all the non-Member States invited to the First Conference for the Codification of International Law.

ALLEMAGNE — GERMANY

Göppert

Hering

ETATS-UNIS D'AMERIQUE — UNITED STATES OF AMERICA

Hugh R. Wilson

AUTRICHE — AUSTRIA

Leitmaier

BELGIQUE — BELGIUM

J. de Ruelle

Sous réserve d'adhésion ultérieure pour la Colonie du Congo et les Territoires sous mandat.

GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD,

ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations.

GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.

Maurice Gwyer

Oscar F. Dowson

CANADA | CANADA

Philippe Roy

ETAT LIBRE D'IRLANDE | IRISH FREE STATE

John J. Hearne

INDE | INDIA

In accordance with the provisions of Article 15 of this Protocol I declare that His Britannic Majesty does not assume any obligation in respect of the territories in India of any Prince or Chief under His suzerainty or the population of the said territories.

Basanta Kumar Mullick

CHILI | CHILE

Miguel Cruchaga
Alejandro Alvarez
H. Marchant

COLOMBIE | COLOMBIA

A. J. Restrepo
Francisco José Urrutia

CUBA | CUBA

Ad referendum.
Diaz de Villar
Carlos de Armenteros

DANEMARK | DENMARK

F. Martensen-Larsen
V. Lorck

EGYPTE | EGYPT

A. Badaoui
M. Sid Ahmed

ESPAGNE | SPAIN

A. Goicoechea

FRANCE | FRANCE

Paul Matter
A. Kammerer

GRECE GREECE

Ad referendum.

N. POLITIS

Megalos A. CALOYANNI

Jean SPIROPOULOS

LUXEMBOURG LUXEMBURG

Conrad STUMPER

MEXIQUE MEXICO

Eduardo SUAREZ

PAYS-BAS THE NETHERLANDS

Les Pays-Bas:

1° Excluent de leur acceptation l'article 3;

2° N'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne les Indes néerlandaises, le Surinam et Curaçao.

v. EYSINGA

J. KOSTERS

PEROU PERU

M. H. CORNEJO

PORTUGAL PORTUGAL

José CAEIRO DA MATTA

José Maria VILHENA BARBOSA DE MAGALHAES

Prof. Doutor J. LOBO D'AVILA LIMA.

SALVADOR SALVADOR

J. Gustavo GUERRERO

SUEDE SWEDEN

Sous réserve de ratification de S. M. le Roi de Suède avec l'approbation du Riksdag.

K. I. WESTMAN

URUGUAY URUGUAY

E. E. BUERO

VERTALING.

PROTOCOL NOPENS DE MILITAIRE VERPLICHTINGEN IN BEPAALDE GEVALLEN VAN DUBBELE NATIONALITEIT.

De Gevolmachtigden, die namens hun onderscheidene Regeeringen dit Protocol onderteekenen,

Ten einde in zekere gevallen voor personen, die twee of meer nationaliteiten bezitten, den toestand te regelen met betrekking tot hun militaire verplichtingen,

Zijn omtrent de volgende bepalingen overeengekomen:

Artikel 1.

Wie in het bezit der nationaliteit van twee of meer landen gewoonlijk verblijf houdt op het grondgebied van één dezer en tevens tot dit land in de nauwste betrekking staat, zal van alle militaire verplichtingen in ieder ander van deze landen zijn vrijgesteld.

Deze vrijstelling zal het verlies van nationaliteit van ieder ander van deze landen kunnen medebrengen.

Artikel 2.

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 1 van dit Protocol zal, indien de persoon de nationaliteit bezit van twee of meer Staten en hij krachtens de wetgeving van één van deze Staten het recht heeft op het oogenblik, waarop hij meerderjarig wordt, afstand te doen van de nationaliteit van dien Staat of deze nationaliteit te weigeren, deze persoon gedurende zijn minderjarigheid van den militairen dienst in dezen Staat zijn vrijgesteld.

Artikel 3.

Een persoon, die de nationaliteit van een Staat krachtens de wet van dezen Staat heeft verloren en een andere nationaliteit heeft verkregen, zal vrijgesteld worden van de militaire verplichtingen in het land, waarvan hij de nationaliteit heeft verloren.

Artikel 4.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, in haar onderlinge betrekkingen met ingang van den datum van inwerkingtreding van dit Protocol de beginselen en regelen, die in bovenstaande artikelen zijn nedergelegd, toe te passen.

Het nederleggen van bovenbedoelde beginselen en regelen in het Protocol beslist in geenen deele over de vraag of deze beginselen en regelen nu reeds al dan niet deel uitmaken van het internationale recht.

Bovendien is het wel te verstaan, dat ten aanzien van ieder punt, dat niet valt onder de bovenstaande bepalingen, de beginselen en regelen van het internationale recht van kracht blijven.

Artikel 5.

Niets in dit Protocol zal inbreuk maken op de bepalingen der verdragen, overeenkomsten of regelingen, die van kracht zijn tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen nopens de nationaliteit of hiermede verband houdende vragen.

Artikel 6.

Bij het onderteekenen of bekrachtigen van dit Protocol of bij het toetreden hiertoe zal iedere Hooge Verdragsluitende Partij door middel van nadrukkelijke voorbehouden één of meer bepalingen van de artikelen 1 tot 3 en 7 kunnen uitsluiten.

De aldus uitgesloten bepalingen zullen niet aan de Verdragsluitende Partij, die zoodanig voorbehoud heeft gemaakt, kunnen worden tegengeworpen, en ook niet door deze Partij tegen een andere Verdragsluitende Partij kunnen worden ingeroepen.

Artikel 7.

Indien tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen eenig geschil rijst nopens de uitlegging of toepassing van dit Protocol en indien dit geschil niet op bevredigende wijze is opgelost kunnen worden langs diplomatieken weg, zal het worden geregeld overeenkomstig de bepalingen, die tusschen de partijen van kracht zijn met betrekking tot de beslechting van internationale geschillen.

In geval zoodanige bepalingen niet zouden bestaan tusschen de bij het geschil betrokken partijen, zullen zij het geschil onderwerpen aan een scheidsrechterlijke of rechterlijke procedure

overeenkomstig de grondwettelijke voorschriften van ieder der partijen. Bij gebreke aan overeenstemming ten aanzien van de keuze van een ander gerecht, zullen zij het geschil onderwerpen aan het Permanente Hof van Internationale Justitie, indien zij alle partij zijn bij het Protocol van 16 December 1920 nopens dit Hof, en indien zij niet alle partij bij dit Protocol zijn, aan een scheidsgerecht, dat samengesteld zal worden overeenkomstig het Haagsche Verdrag van 18 October 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen.

Artikel 8.

Dit Protocol zal kunnen worden onderteekend tot op 31 December 1930 namens ieder Lid van den Volkenbond of iederen Staat niet-Lid, die uitgenoodigd is tot de Eerste Codificatie-Conferentie of waaraan de Volkenbondsraad te dien einde een exemplaar van dit Protocol zal hebben toegezonden.

Artikel 9.

Dit Protocol zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingen zullen worden nedergelegd op het Secretariaat van den Volkenbond.

De Secretaris-Generaal zal van iedere nederlegging van een bekrachtiging mededeeling doen aan de Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 8, met vermelding van den datum der nederlegging.

Artikel 10.

Met ingang van 1 Januari 1931 zal ieder Lid van den Volkenbond en iedere Staat niet-Lid bedoeld in artikel 8, namens wien het Protocol op dien datum nog niet is onderteekend, tot het Protocol kunnen toetreden.

Deze toetreding zal geschieden door het nederleggen van een akte op het Secretariaat van den Volkenbond. De Secretaris-Generaal zal van iedere toetreding kennis geven aan alle Leden van den Volkenbond en aan alle Staten niet-Leden bedoeld in artikel 8, met vermelding van den datum, waarop de akte van toetreding is nedergelegd.

Artikel 11.

Een proces-verbaal zal door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden opgesteld, zoodra bekrachtigingen of toe-

tredingen zullen zijn nedergelegd namens tien Leden van den Volkenbond of Staten niet-Leden.

Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van dit procesverbaal zal door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden gezonden aan ieder Lid van den Volkenbond en aan iederen Staat niet-Lid bedoeld in artikel 8.

Artikel 12.

Dit Protocol zal in werking treden op den negentigsten dag na den datum van het in artikel 11 bedoelde proces-verbaal ten aanzien van de Leden van den Volkenbond of Staten niet-Leden, namens wie bekrachtigingen of toetredingen op den datum van dit proces-verbaal zullen zijn nedergelegd.

Ten aanzien van ieder van de Leden of Staten niet-Leden, namens wie bekrachtigingen of toetredingen later zullen worden nedergelegd, zal het Protocol in werking treden op den negentigsten dag na den datum van het nederleggen van zijn bekrachtiging of van zijn toetreding.

Artikel 13.

Van 1 Januari 1936 af zal ieder Lid van den Volkenbond en iedere Staat niet-Lid, ten aanzien van wien dit Protocol op dat oogenblik van kracht zal zijn, tot den Secretaris-Generaal van den Volkenbond een verzoek kunnen richten tot herziening van eenige of van alle bepalingen van dit Protocol. Indien een zoodanig verzoek, nadat het is medegedeeld aan de andere Leden of Staten niet-Leden, ten aanzien van wie het Protocol op dat oogenblik van kracht is, binnen den tijd van één jaar wordt ondersteund door minstens negen van deze Staten, zal de Raad van den Volkenbond beslissen, na overleg gepleegd te hebben met de Leden en de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 8, of er aanleiding bestaat, een bijzondere conferentie te dien einde bijeen te roepen, of om deze herziening op de agenda te plaatsen van een volgende conferentie voor de codificatie van het internationale recht.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, dat in geval van herziening van dit Protocol de nieuwe Regeling zal kunnen bepalen, dat de inwerkingtreding hiervan zal kunnen medebrengen, dat ten aanzien van alle Partijen bij dit Protocol alle of eenige bepalingen ervan vervallen.

Artikel 14.

Dit Protocol kan worden opgezegd.

Deze opzegging zal schriftelijk aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden medegedeeld, die hiervan kennis zal geven aan alle Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden bedoeld in artikel 8.

Deze opzegging zal alleen gevolg hebben ten aanzien van het Lid of van den Staat niet-Lid, die het Protocol zal hebben opgezegd, en wel één jaar na den datum, waarop deze opzegging door den Secretaris-Generaal zal zijn ontvangen.

Artikel 15.

1. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan op het oogenblik van onderteekening, bekrachtiging of toetreding verklaren, dat zij door de aanvaarding van dit Protocol geen verplichting op zich neemt ten aanzien van alle of eenige van haar koloniën, protectoraten, overzeesche gebiedsdeelen, of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen; in dat geval zal dit Protocol niet toepasselijk zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in een zoodanige verklaring zijn genoemd.

2. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan later ten allen tijde ter kennis van den Secretaris-Generaal van den Volkenbond brengen, dat zij wenscht, dat dit Protocol toepasselijk zal zijn op alle of eenige gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in de verklaring, bedoeld in het vorige lid, zijn genoemd. In dat geval zal het Protocol toepasselijk zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in deze mededeeling worden genoemd, zes maanden na de ontvangst van deze mededeeling door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond.

3. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan ten allen tijde verklaren, dat zij de toepassing van dit Protocol op alle of eenige van haar koloniën, protectoraten, overzeesche gebiedsdeelen of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen wenscht te beeindigen; in dat geval zal het Protocol ophouden toepasselijk te zijn op de gebiedsdeelen of deelen van de bevolkingen, die in een zoodanige verklaring zijn genoemd, één jaar na de ontvangst van deze verklaring door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond.

4. Iedere Hooge Verdragsluitende Partij kan overeenkomstig artikel 8 van dit Protocol voorbehouden maken voor zoover betreft alle of eenige van haar koloniën, protectoraten of overzeesche gebiedsdeelen of gebiedsdeelen, die onder haar suzereiniteit of mandaat zijn geplaatst, of ook voor zoover betreft bepaalde deelen van de bevolkingen van zoodanige gebiedsdeelen, op het oogenblik van onderteekening, bekrachtiging of toetreding, of bij het doen van de mededeeling, bedoeld in lid 2 van dit artikel.

5. De Secretaris-Generaal van den Volkenbond zal aan alle Leden van den Volkenbond en aan de Staten niet-Leden, bedoeld in artikel 8, de verklaringen en mededeelingen, die krachtens dit artikel ontvangen worden, mededeelen.

Artikel 16.

Dit Protocol zal worden geregistreerd door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, zoodra het in werking zal zijn getreden.

Artikel 17.

De Fransche en Engelsche teksten van dit Protocol zijn beide authentiek.

TEN BLIJKE WAARVAN de Gevolmachtigden dit Protocol hebben onderteekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, den twaalfden April negentienhonderddertig, in één enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van den Volkenbond. Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift hiervan zal door den Secretaris-Generaal worden toegezonden aan alle Leden van den Volkenbond en aan alle Staten niet-Leden, die uitgenoodigd zijn tot de Eerste Conferentie voor de Codificatie van het internationale recht.

DUITSCHLAND

GÖPPERT

HERING

VEREENIGDE STATEN VAN AMERIKA

Hugh R. WILSON

OOSTENRIJK

LEITMAIER

BELGIË

J. de Ruelle

Onder voorbehoud van latere toetreding voor de Congo-kolonie en de Mandaatlanden.

GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND

evenals alle gedeelten van het Britsche Rijk, die niet afzonderlijk Lid van den Volkenbond zijn.

Maurice Gwyer

Oscar F. Dowson

CANADA

Philippe Roy

IERSCHE VRIJSTAAT

John J. Hearne

BRITSCH-INDIË

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 15 van dit Protocol verklaar ik, dat Zijne Britsche Majesteit geen verplichting aanvaardt met betrekking tot het gebied in Britsch-Indië van eenigen Vorst of Hoofd onder Zijne suzereiniteit of met betrekking tot de bevolking van zoodanig gebied.

Basanta Kumar Mullick

CHILI

Miguel Cruchaga

Alejandro Alvarez

H. Marchant

COLUMBIA

A. J. Restrepo

Francisco José Urrutia

CUBA

Ad referendum.

DIAZ DE VILLAR

Carlos DE ARMENTEROS

DENEMARKEN

F. MARTENSEN-LARSEN

V. LORCK

EGYPTE

A. BADAOUI

M. SID AHMED

SPANJE

A. GOICOECHEA

FRANKRIJK

Paul MATTER

A. KAMMERER

GRIEKENLAND

Ad referendum.

N. POLITIS

Megalos CALOYANNI

Jean SPIROPOULOS

LUXEMBURG

Conrad STUMPER

MEXICO

Eduardo SUAREZ

NEDERLAND

Nederland:

1. Sluit artikel 3 van aanvaarding uit;
2. Verklaart geen verplichting op zich te nemen, voorzoover betreft Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.

v. EYSINGA

J. KOSTERS

PERU

M. H. CORNEJO

PORTUGAL

José CAEIRO DA MATTA

José Maria VILHENA BARBOSA DE MAGALHAES

Prof. Doutor J. LOBO D'AVILA LIMA

SALVADOR

J. Gustavo GUERRERO

ZWEDEN

Onder voorbehoud van de bekrachtiging van Zijne Majesteit den Koning van Zweden met goedkeuring van den Rijksdag.

K. I. WESTMAN

URUGUAY

E. E. BUERO

Opgave van de data, waarop de akten van bekrachtiging van het Verdrag en de Protocollen van 's-Gravenhage van 12 April 1930 zijn nedergelegd en van de bij die bekrachtigingen gemaakte voorbehouden, alsmede van de toetredingen tot deze regelingen met de daarbij gemaakte voorbehouden.

I. Verdrag nopens zekere vragen betreffende wetsconflicten inzake nationaliteit.

Bekrachtigingen.

BRITSCH-INDIË (INDIA) (7 October 1935).

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 29 van dit Verdrag aanvaardt Zijne Britsche Majesteit geen verplichting met betrekking tot het gebied in Britsch-Indië van eenigen Vorst of Hoofd onder Zijne suzereiniteit of met betrekking tot de bevolking van zoodanig gebied.

CANADA (6 April 1934).

CHINA (14 Februari 1935).

Onder voorbehoud van artikel 4.

GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND evenals alle gedeelten van het Britsche Rijk, die niet afzonderlijk Lid van den Volkenbond zijn (6 April 1934).

NEDERLAND met inbegrip van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao (2 April 1937).

Het is wel te verstaan, dat het voorbehoud betreffende de uitsluiting van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, door Nederland bij de onderteekening gemaakt, moet worden beschouwd als te zijn ingetrokken.

Overeenkomstig artikel 20 van het Verdrag zijn van aanvaarding uitgesloten de bepalingen van de artikelen 8, 9 en 10.

POLEN (15 Juni 1934).

ZWEDEN (6 Juli 1933).

De Zweedsche Regeering verklaart van aanvaarding uit te sluiten de bepaling van den tweeden zin van artikel 11 in geval dat de vrouw, die in dit artikel wordt bedoeld, na de nationaliteit van haar land van oorsprong te hebben teruggekregen, niet haar gewone verblijfplaats in dat land vestigt.

Toetredingen.

BRAZILIË (19 September 1931).

Onder voorbehoud van de artikelen 5, 6, 7, 16 en 17, welke Brazilië niet zal aanvaarden, omdat deze in strijd komen met grondbeginselen van de interne wetgeving van Brazilië.

MONACO (27 April 1931).

NOORWEGEN (16 Maart 1931).

II. Protocol betreffende een geval van staatloosheid.

Bekrachtigingen.

AUSTRALIË (8 Juli 1935). De gebiedsdeelen Papoea en het eiland Norfolk en de Mandaatlanden Nieuw-Guinea en Nauru daaronder begrepen.

BRITSCH-INDIË (INDIA) (28 September 1932).

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 13 van dit Protocol aanvaardt Zijne Britsche Majesteit geen verplichting met betrekking tot het gebied in Britsch-Indië van eenigen Vorst of Hoofd onder Zijne suzereiniteit of met betrekking tot de bevolking van zoodanig gebied.

CHILI (20 Maart 1935).

CHINA (14 Februari 1935).

GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND evenals alle gedeelten van het Britsche Rijk, die niet afzonderlijk Lid van den Volkenbond zijn (14 Januari 1932).

NEDERLAND met inbegrip van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao (2 April 1937).

Het is wel te verstaan, dat het voorbehoud betreffende de uitsluiting van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, door Nederland bij de onderteekening gemaakt, moet worden beschouwd als te zijn ingetrokken.

POLEN (15 Juni 1934).

UNIE VAN ZUID-AFRIKA (9 April 1936).

Toetredingen.

BRAZILIË (19 September 1931).

SALVADOR (14 October 1935).

III. Protocol nopens de militaire verplichtingen in bepaalde gevallen van dubbele nationaliteit.

Bekrachtigingen.

VEREENIGDE STATEN VAN AMERIKA (3 Augustus 1932).

BRITSCH-INDIË (INDIA) (28 September 1932).

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 15 van dit Protocol aanvaardt Zijne Britsche Majesteit geen verplichting met betrekking tot het gebied in Britsch-Indië van eenigen Vorst of Hoofd onder Zijne suzereiniteit of met betrekking tot de bevolking van zoodanig gebied.

COLUMBIA (24 Februari 1937).

CUBA (22 October 1936).

De Cubaansche Regeering verklaart de verplichting opgelegd in artikel 2 van het Protocol niet te aanvaarden, wanneer de minderjarige bedoeld in dat artikel — hoewel hij recht heeft om op het oogenblik dat hij meerderjarig zal worden afstand te doen van de Cubaansche nationaliteit of deze te weigeren — gewoonlijk verblijf houdt op het grondgebied van den Staat, aangezien hij in feite nauwer aan dezen gebonden is dan aan eenigen anderen Staat, wiens nationaliteit hij eveneens mocht bezitten.

GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND evenals alle gedeelten van het Britsche Rijk, die niet afzonderlijk Lid van den Volkenbond zijn (14 Januari 1932).

NEDERLAND met inbegrip van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao (2 April 1937).

Het is wel te verstaan, dat de beide voorbehouden onderscheidenlijk betreffende de aanvaarding van artikel 3 en de uitsluiting van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, door Nederland bij de onderteekening gemaakt, moeten worden beschouwd als te zijn ingetrokken.

SALVADOR (14 October 1935).

ZWEDEN (6 Juli 1933).

Toetredingen.

AUSTRALIË (8 Juli 1935). De gebiedsdeelen Papoea en het eiland Norfolk en de Mandaatlanden Nieuw-Guinea en Nauru daaronder begrepen.

BRAZILIË (19 September 1931).

UNIE VAN ZUID-AFRIKA (9 October 1935).
Onder voorbehoud van artikel 2.
